

Over grote en kleine problemen...

Lees meer op pagina 6

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Marc Boone
Mellestraat 294 - 8501 Heule
marcboonebp@gmail.com
0479 81 16 80

REDACTIERAAD

Bernard Decock, Dirk De Meester,
Filip Dheedene, Gaby Moreels,
Filiep Vande Wiele, Kurt Vangampelaere,
Lieven Vanhoutte

GASTREDACTEUR

Ivan Basyu

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten vereniging/VC
of €20,00 voor 6 nummers overschrijven op
rekeningnummer 000-1653566-07 van Zoeklicht

KOPIJ

Reacties en andere bijdragen: op CD of als bijlage
in een e-mail, met zo weinig mogelijk opmaak
(* .txt- of *.rtf-formaat volstaat), en indien gewenst
een opgemaakte uitgeprinte tekst opsturen naar
de hoofdredacteur. De teksten moeten wel de
naam en het adres van de inzender vermelden.
Alle artikels vallen onder de uitsluitende verant-
woordelijkheid van de auteur. Foto's en illustraties
in afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op zaterdag
om 10 uur
volgende vergaderingen op:
30 januari, 26 maart, 28 mei

Inhoud

Redactioneel	3
Lemmingen	4
Over grote en kleine problemen	6
Bij de 6000 vluchtelingen in de "jungle" van calais	10
Wat had je gedacht? Dood in (het) Par(ad)ijs	14
Activiteitenkalender	16-17
Mozaïek	18
Kom op tegen kanker	20
Hujo	21
Uitgelicht - Gender Contact West-Vlaanderen	22
Gender .aXept	25
Poincaré	26
Willemsfonds	27
OVM Avelgem	27
Boekbespreking: In stilte - Een filosofie van de afzondering ..	28
UPV Dinsdaglezingen	29
Boekbespreking: Rummelplatz (kermis)	30

Vrijzinnige Centra uit de buurt

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
vc.mozaiek@skynet.be

VC Poincaré

Stormestraat 131/20
8790 Waregem
056 44 74 97
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
(permanentie op woensdag,
donderdag en vrijdag)
praatcafé: elke zondag
van 10u30 tot 13u30
en elke 1e en 2e vrijdag
vanaf 20u

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
056 72 81 72
www.vcdegeus.be
Zondag van 10u tot 13u
elke donderdag om 19u
PingPong

De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
info@debezatse.be

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

Redactioneel

Marc Boone

Dag beste zoeklichtlezer,

Staat vrijzinnigheid op zichzelf ? Als een soort morele code voor wat goed is. Als een soort vrijwillige leidraad om zin te geven aan het leven. Een motivatie om actief te zijn en anderen hierbij te betrekken. Als dit zo is, dan is vrijzinnigheid per definitie vrij.

Of heeft vrijzinnigheid een antipode nodig? Een tegenbeeld om zich tegen af te zetten. Een gemeenschappelijke vijand. Een godsdienst bijvoorbeeld die kan beschimpt of bestreden worden. Zo ja, dan is vrijzinnigheid per definitie onvrij.

Bovenstaande tegenstelling vormt zowat de rode draad doorheen dit nummer.

Wij kregen een merkwaardige tekst binnen op de redactie over lemmingen. Het gaat over de Islam en werd ingestuurd nog voor het drama in Parijs zich voordeed. Wij schrokken wat van zoveel ongenueanceerdheid zin na zin, zich bezondigend aan hetzelfde extremisme die het wil bestrijden: en dan nog in een ranzige verpakking ook.

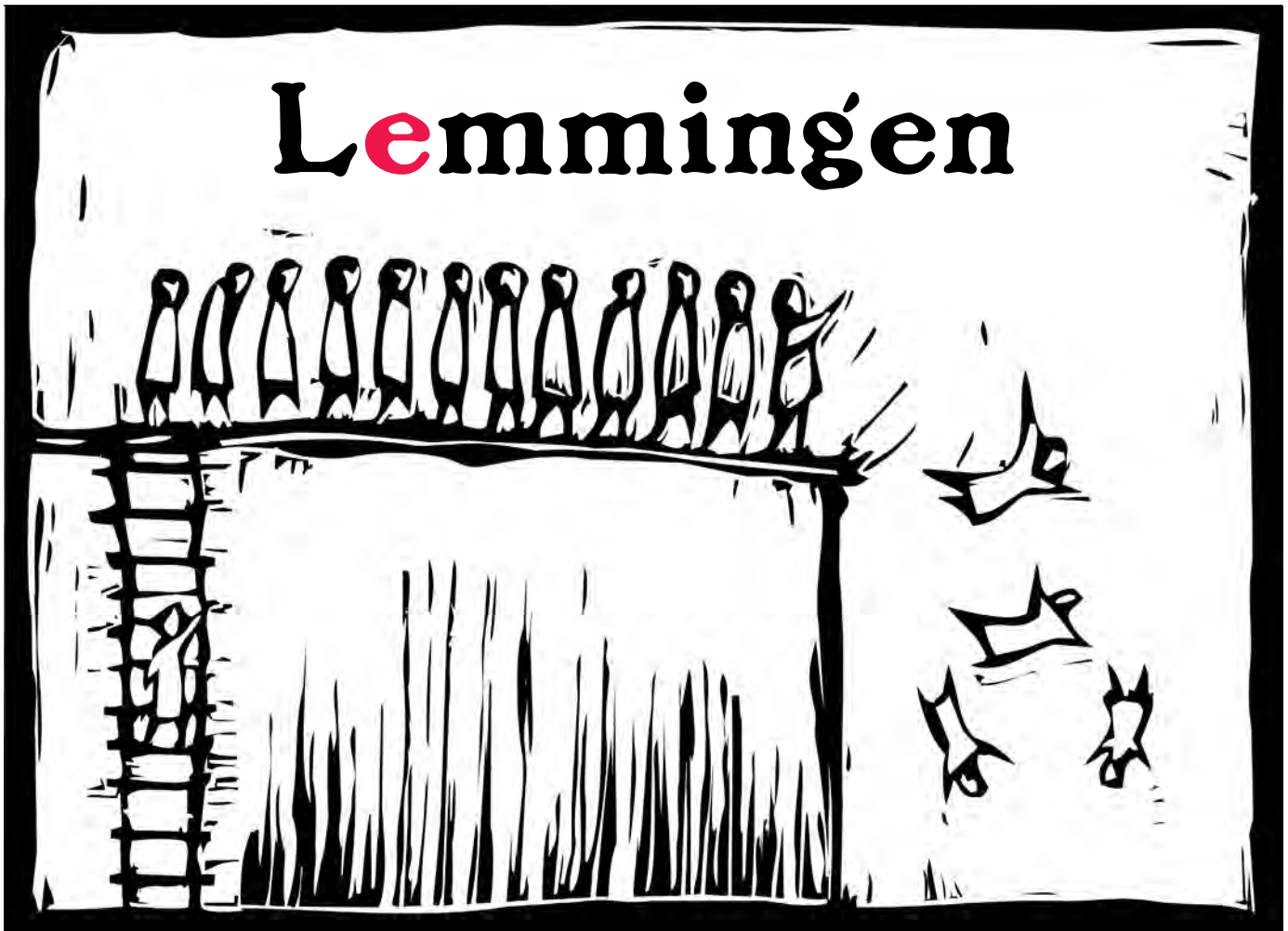
Wij maakten er een soort kettingbrief van. Een reactie op een reactie met nog een reactie. Vanuit verschillende invalshoeken gingen redacteuren verder met het gegeven. Het leverde een schakering aan meningen op. Filosofisch, individueel en praktisch. En een gelukkige hoofdredacteur omdat u in dit nummer een schare aan meningen rond één thema kunt lezen. De tendensen binnen de vrijzinnigheid. En "Zoeklicht" mag de spiegel zijn die al deze meningen weerkaatst. Als deze meningen u beroeren laat dan niet na om ons te schrijven of te mailen.

Zeker met de recente dramatische gebeurtenissen in Parijs levert dit ook stof op om in de diverse verenigingen op door te gaan in een zoektocht hoe vrijzinnigheid evolueert en zich mengt met de dagelijkse realiteit.

Verder krijgt u zoals gewoonlijk een ruime kalender die u begeleidt in al uw uitstappen en een schare van activiteiten die in de regio plaatsvinden.

Wij bieden ook een nieuwe rubriek aan waarbij Dirk De Meester mag mijmeren vanuit zijn filosofische zetel.

Veel leesgenot.

Op een mooie septemberdag boorden zich, met wat hulp van islamitische handen, enkele met mensen en brandstof volgestouwde vliegtuigen in door nijvere bedienden en allerhande ander werkvolk volgestouwde gebouwen. De vuurzee was enorm, de gebouwen stortten in en sleepen in hun val nog honderden brandweerlui mee naar de dood. Er werd gedanst in de islamitische wereld tot hun public relations zagen dat ze het wat rustiger aan moesten doen. Van de miljarden islamieten op de wereld kwam er zo goed als geen op straat om zijn afschuw uit te drukken.

Dit voorjaar ontvoerde de Islamitische groepering Boko Haram 276 meisjes die ze, na ze verkracht te hebben, levend hebben begraven met uitzondering van enkele zeer jonge meisjes die ze als seks slaaf verkochten. De misdaad van de meisjes was dat ze naar school gingen. Er kwam zo goed als geen islamiet op straat om zijn afschuw uit te drukken. Ook in Afghanistan is het voor meisjes levensgevaarlijk naar school te gaan. In sommige streken is het zelfs verboden.

Er is geen enkele protestbetoging in Afghanistan als één of andere idioot zichzelf opblaast midden die meisjes.

Bijna dagelijks worden mensen op een beestachtige manier de keel overgesneden en hun hoofd wordt van de romp gescheiden. Deze genocide brengt geen islamiet op straat om te protesteren.

Het cultureel erfgoed, vaak duizenden jaren oud, wordt vernietigd (recentelijk nog Palmyra in Syrie). Geen zuchtje van islamitisch protest.

In Pakistan werden onlangs christenen in een steenoven opgesloten en levend verbrand onder toezicht van de politie. Hun misdaad: geen moslim te zijn. In Pakistan is de Islam de staatsgodsdienst. Het feit werd niet vermeld in onze journaals.

We discussiëren ons te pletter of een islamitische vrouw het recht heeft zich in wijde gewaden te hullen en onherkenbaar te worden (en ondanks het feit dat ze zo haar kansen op de arbeidsmarkt bewust tot nul herleidt recht heeft op

werklozensteun). We zeggen dat het hun cultuur is en we ons daar niet mee moeten inlaten. Vrouwenbesnijdenis, kindhuwelijken (volwassenen die huwen en "consumeren" met 9-jarigen: "zwijg, het is hun cultuur". Indien Dutroux een stukje slimmer was geweest had zijn verdediging zich kunnen beperken tot "ik ben een islamiet". Zo heb ik een vriend die de godsdienst van de Azteken aanhangt. Hij vraagt zich angstig af of hij evenveel cultureel-godsdienstige rechten heeft. Zijn religie verplicht hem slaven te houden en nu en dan met een bot mes een snede in een "gevangene" te geven en daarna met de blote hand diens hart uit te rukken. Dat is zijn cultuur, dat moeten we toelaten. Nee, hij moet zich geen illusies maken: als Azteken zal hij met veel vertoon in de gevangenis belanden, levenslang.

Maar Mohammed met de pet steunt die extremisten niet, zegt men. Dat weet hij dan bijzonder goed te verbergen. De ene God is de andere niet; de ene god is de andere niet.

Veel Belgen vragen zich af waarom de Belgische islamieten slechts even-

veel belastingen moeten betalen als de niet-islamieten. In de islamitische landen moeten de “ongelovigen”, voor zover zij in leven mogen blijven, extra belastingen betalen omdat ze geen islamiet zijn.

Radicale islamitische bewegingen moeten al heel veel moorden en misdaden plegen voor zij verontrust worden. Het is bijna strafbaarder 1 km te snel te rijden in een zone 30 dan in naam van de Islamitische Staat een genocide te plegen.

Volgens een hardnekkig door “links” verspreide mythe is het allemaal onze schuld. Ze zijn economisch achtergesteld en hun armoede, ondanks hun verwoede pogingen om aan werk te geraken o.a. door een opleiding te volgen, en dat drijft hen in de armen van de radicale islam. Jammer voor hen blijken bijna alle radicale strijders uit de gegoede middenklasse en hoger te komen.

We worden er voortdurend op gewezen dat de islam een religie van vrede is. Onafgezien dat de koran het woord van God-Allah is, blijkt God nogal eens van gedacht te veranderen. Zolang Mohammed in Mekka woont en er in de minderheid is, preekt hij (of God) een vreedevolle verdraagzame religie. De gefrustreerde Mohammed gooit bij gebrek aan succes het roer om: zich bekeren of de onthoofding, dat wordt de keuze. Nadat hij beelden van andere goden vernietigd heeft, moet hij vluchten naar Medina. De Koranteksten die vanaf dan geschreven zijn spreken niet meer over vrede en verdraagzaamheid. De teksten lopen over van onverdraagzaamheid en haat jegens de andersgelovigen.

Op vakantie ontmoeten we de glimlach van de Islam. Hij zal u vertellen dat 99% van de islamieten vredelievende mensen zijn, de rest zijn oproerkraaiers die niet geduld worden. Jammer voor hen komt het gerenommeerde PEW institute met

heel andere cijfers. 75% van de Pakistaanse bevolking eist de doodstraf voor wie de islam verlaat, 3% kan religieus gemengde huwelijken aanvaarden, 88% vindt westers amusement schadelijk, en zovoort enzovoort,...

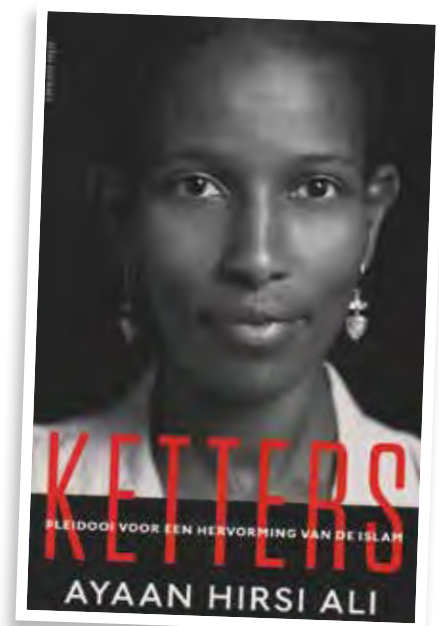
Op zijn zachtst gezegd is er een hemelsbreed verschil tussen de werkelijkheid en het wishfull thinking van de progressieven in het westen. Zolang angst voor een militante islam en haar terreur als een strafbare ziekte wordt beschouwd (islamofobie) zal de islam steeds onverdraagzamer en veeleisender optreden. Gekoppeld aan haar slachtofferrol en de houding van de zogenaamde progressieven die in deze die naam niet waardig zijn, zal binnen luttele jaren de zwarte vlag van Islamitische Staat op onze stadhuizen wapperen.

De uitzonderingswetten op ‘Islamofobie’ dienen afgeschaft te worden. De vrijheid van meningsuiting over de Islam moet een feit zijn, geen fictie. Maar om werkelijk van een islam te kunnen spreken waarmee we kunnen samenleven zoals we samenleven met katholieken, protestanten, joden,... is er meer nodig. Het is voldoende aangetoond dat er in de Koran stukken toegevoegd zijn die eeuwen na de dood van Mohammed geschreven zijn. Zelfs de diepgelovige moet toegeven dat die teksten onmogelijk door God aan Mohammed kunnen gedictieerd zijn aangezien Mohammed al lang met zijn vliegend paard naar de hemelse maagden was. Deze teksten zijn zonder uitzondering haatdragend, xenofob en roepen op tot moord en genocide tegenover andersgelovigen of ongelovigen. Deze teksten moeten verworpen worden en uit de Koran verwijderd worden. Probleem is echter dat de eerste machthebbers binnen de Islam er een duivelse (vergeef me de uitdrukking) logica hebben ingestoken. “De Koran is letter voor letter het woord van God.

God is onfeilbaar en kan zich dus niet vergissen. De Koran dient dus letterlijk genomen te worden en mag niet gewijzigd worden. Volgens de meerderheid mag hij zelfs niet vertaald worden: de Koran is in het Arabisch (God is een Arabier). Meer zelfs: wie ook maar een letter verplaatst is een ketter of een ongelovige en krijgt de doodstraf. Dit kan gepaard gaan met de gruwelijkste martelingen indien het gaat om een islamiet die ‘van zijn geloof valt’.

De islam kent geen hiërarchie. Iedereen kan en mag een lang kleed aantrekken, zijn baard laten groeien en beginnen preken. Er kan dus geen ‘wet’ van een concilie komen die de Islamieten op de weg zet. De islamiet zal zich zelf onbegeleid moeten bevrijden, zonder hulp. En zonder te struikelen over de maagden die plots het licht hebben gezien en die hun modieuze outfit even in de kast leggen.

Aanbevolen lectuur: “Kettters” van Ayaan Hirsi Ali

Over grote en kleine problemen...

H

et is vandaag blijkbaar flink om in vrijzinnige middens de Islam voor alle wereldproblemen verantwoordelijk te maken. Daar ontsnapt zelfs Zoeklicht niet aan. In kranten vullen opinies van Wim van Rooy, Mia Doornaert, Paul Cliteur, Buaem Samsal en Michel Onfray ganse pagina's. De kern van hun boodschap: de Islam is een groot

gevaar voor onze "Westerse waarden". De Islam heeft het niet begrepen op de verworvenheden van de Franse revolutie: vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid. De scheiding tussen kerk en staat komt niet voor in hun (woorden) boek. En wij zijn blind en medeplichtig omdat we niet meehuilen in hun geschreeuw.

Oh, ik voel mij niet zo direct in het juiste gezelschap als ik die teksten lees. Ik zie haat en onverdraagzaamheid. Humanisme en tolerantie worden tot blindheid en naïef idealisme gedegradeerd. Dit heet polarisatie: het uitvergroten van de verschillen.

"Je suis Charlie" werd na de aanslag op het kantoor van Charlie Hebdo wereldwijd de slogan als steunbetuiging voor de vrijheid van meningsuiting en vrije pers.

Oude wijn in nieuwe zakken

Islambashing is niet van vandaag. In de jaren zeventig nodigde ik ooit Hussein Boukrish uit om aan een groep ABVV-animatoren uit te leggen hoe ze best reageerden op vooroordelen tegenover Marokkanen in de ABVV-vorming. Toen werd reeds gesteld dat in crisistijden een zondebok een nuttige bliksemafleider kon zijn: in jaren dertig vervulden de joden een dergelijke rol. Vandaag is het de beurt aan de Islam.

De fatwa op Salman Rusdie, het hoofd-doekendebat, de mogelijke Turkse toetreding tot Europa gooiden telkens olie op het stokkende vuurtje, zonder 9/11 te vergeten. De recente Syrische vluchtelingengolf, Isis, vluchtelingen en vreemdelingen, alles moet op een hoop. Ze zorgen dat de verdraagzaamheid, de tolerantie en het humane denkbeeld sterk op de proef wordt gesteld. Een kleine minderheid intimideren, bespotten en schoppen geeft aan sommigen een gevoel van identiteit en eigenwaarde.

Over boekgodsdiensten

Het christendom, het jodendom en de islam zijn godsdiensten die een groot deel van hun geloof in een monotheïstische god halen uit "het boek der boeken". De Bijbel, de Thora en de Koran. Deze boeken hebben veel gemeen omdat ze dikwijls dezelfde verhalen overschreven, copieerden of aan hun boodschap aanpasten en uit dezelfde regio kwamen (het midden oosten). Veel mythes, verhalen en richtlijnen gaan over hetzelfde: wat mag en moet je om later in de "hemel" te komen, met andere woorden hoe moet je leven? Zijn er normen, richtlijnen om te komen tot een "goed" leven?

Wanneer we deze godsdiensten spiegelen aan de moderne moraal dan botsen er toch wat richtlijnen met onze morele principes. De positie van de vrouw in de samenleving, de houding ten opzichte van seksualiteit, het opleggen van eigen normen aan anderen of het verstoten van niet/andersgelovigen.

De gebruikte methodes kunnen de toets van de humanisten niet doorstaan als is het maar de wil om de publieke ruimte te beheersen en te controleren. Etienne Vermeersch, specialist in tekstanalyse, doet er alles aan om de ongerijmdheden in de boeken aan te tonen, dit is zijn levenswerk. Maar veel vrijzinnigen grijpen terug naar de strijd tegen de vroegere Katholieke overheersing in hun jeugd. Ze zien de Islam als een bedreiging voor hun vrije overtuiging, een ervaring die ze al eens meemaakten in hun jeugd. Wellicht overdreven: 6% Islamaanhangers kan je moeilijk vergelijken met de 85% Katholieken in het Vlaanderen van 1968. Maar vrijzinnigheid is ook fundamenteel anders dan een godsdienst: het is een vrije keuze om zoals Poincaré stelde: "Het denken mag zich nooit onderwerpen, noch aan een dogma, noch aan een partij, noch aan een hartstocht, noch aan een belang, noch aan een vooroordeel, noch aan om het even wat, maar uitsluitend aan de feiten zelf, want zich onderwerpen betekent het einde van alle

In een veranderende wereld, vol mogelijke conflicten blijft tolerantie en verdraagzaamheid voor mij een belangrijk onderdeel van een wereld met gelijkheid, broederlijkheid en vrijheid.

denken." Het is een bewuste keuze om de ratio de bovenhand te laten krijgen op de emoties.

Godsdiensten zijn de laatste jaren meer en meer een zaak tussen de gelovigen en hun god geworden, een privézaak. Ik kan daar als vrijzinnige mee leven. Ik heb zelfs respect voor iemand die de wereld anders opvat, dan ikzelf doe, zolang hij mij maar met hetzelfde respect behandelt.

Vliegwielen voor rechts en extreem-rechts

Islambashing krijgt een andere functie als het politieke doeleinden moet dienen. Angst voor vluchtelingen en vreemdelingen blijkt een succesvol recept. De algemene veroudering van de bevolking verhoogt de angst- en onzekerheidsgevoelens in de samenleving. Partijen die beroep doen op traditionele waarden en vijandbeelden hebben de wind in de zeilen. De Conservatives in de UK hebben met succes de beeldvorming ten opzichte van de Islam uitgebuit in de verkiezingscampagnes. Zij beweren voortdurend dat de Sharia niet verenigbaar is met onze judea-christelijke beschaving. Dichter bij huis vertel ik

geen leugens als ik schrijf dat zowel Het Vlaams belang als de NV-a. de vreemdelingenproblematiek politiek uitbuiten. Een citaat van BDW *"De opeenstapeling van moslimterreur maakt het echter steeds moeilijker te geloven dat het alleen maar om een uitwas van de islamitische wereld gaat. De twijfel groeit en daarmee de connotatie van de islam an sich met achterlijkheid"*. Ik zal de meer bekende uitspraken over de Berbers maar achterwege laten.

Ook het Franse Front National maakt van de vreemdelingen en de vluchtelingen het kernprobleem, waardoor alles verkeerd loopt in de samenleving. Het politieke antwoord is veiligheid, meer orde en meer politie en leger. Er komen dus grotere uitgaven voor binnenlandse zaken en het leger, waardoor er op sociale zaken moet bespaard worden.

Dit alles past in een soort samenzweringstheorie. Traditionele politieke partijen zwijgen het probleem dood. Europa wil zijn mislukt integratiebeleid wegmoffelen en grijpt niet in door de grenzen te sluiten voor migranten. De grote internationale instellingen (Verenigde Naties, Unesco, De Internationale arbeidsorga-

nisatie,...) en de charters en overeenkomsten (De rechten van de Mens, de conventies van Geneve) worden in vraag gesteld.

Politieke partijen en drukingsgroepen die aan de macht zijn, een meerderheid verworven hebben hanteren een taalgebruik alsof ze een oppositiepartij zijn en klagen het gevoerde beleid aan. Het is altijd iemand anders schuld. Zij zijn nooit verantwoordelijk voor de feiten.

De toekomst van een systeem op de helling

De wereldwijde economische ontwikkeling (globalisering), de groeiende mogelijkheid en invloed van communicatie zonder grenzen, internationale uitwisselingsprojecten van lager tot hoger onderwijs, migratie en immigratiestromen zorgen er voor dat het model dat op de naties gebouwd is met het bestaan van echte grenzen, onder spanning komt te staan. Vlaggen en nationaliteiten worden in de praktijk steeds zeldzamer bij het zoeken naar een identiteit. Jongeren voelen zich bij de internetcommunicatie niet meer gebonden en gecontroleerd door hun buurt, hun dorp. Zij hebben dikwijls een dubbele nationaliteit, of

Ze kwamen uit 't zuiden

Ze kwamen uit 't zuiden
Van Lent / Van De Velde
op de CD: de zwarte rivier
van Groep Wannes Van De Velde
1990

meerdere nationaliteiten en verblijfplaatsen.

Hun oorspronkelijke nationaliteit of afkomst is meestal een referentie, niet meer. Gezinnen waarbij vader moeder en kinderen, verschillende nationaliteiten / godsdiensten hebben, verschillende talen spreken zijn niet langer een zeldzaamheid. Dit gebeurt zowel bij Brusselselaars, gemengde gezinnen die op de grens wonen, eurocraten, Erasmus-koppels, diplomaten, personeel van multinationals als bij Marokkaanse en Turkse gezinnen.

Het wordt in de toekomst minder belangrijk waar we vandaan komen, meer van waar we samen naar toe willen. Hiermee wil ik duidelijk maken dat de ideologie van de plaats waar we geboren (cru: bloed en bodemideologie) zijn minder belangrijk wordt, dan wat we gemeenschappelijk denken over de toekomst.

In een veranderende wereld, vol mogelijke conflicten blijft tolerantie en verdraagzaamheid voor mij een belangrijk onderdeel van een wereld met gelijkheid, broederlijkheid en vrijheid.

Zij kwamen van het zuiden

Ze kwamen van 't zuiden en van den Afrique

Om hier aan wa brood te geraken

Verjaagd door den honger, bespot door een kliek

Die niks mè hun lot hèn te maken

Z' hadden zoveel gehoord van da noordelijk land

Waar da ge kunt leven en sparen

Waar da ge kunt denken naar eigen verstand

En ne simpele welstand vergaren

We noemden ze gasten, dat is officiëel

Maar iedereen ziet da ni zitten

Der zijn primitieven die continuëel

Op die gasten gaan vloeken en vitten

Want gaat èt hier slecht mè ons economie

Door schuld van corrupte gebruiken

De slaven die geven de slaven de schuld

En willen de Turken buiten

Ze kwamen van 't zuiden en van den Afrique

Om hier aan een job te geraken

't Zijn just zo'n proleten lijk gij en lijk ik

Laat ons er geen vreemden van maken

En geeft ze geen schuld voor de werklozenschaal

Omdat ge het èt horen vertellen

Maar gaat er mee klappen, ge vindt wel een taal

Alvorens een oordeel te vellen

Bij de 6000 vluchtelingen in de “jungle” van Calais

foto's © Chiara Lau - www.flickr.com/photos/67141891@N04

Van Calais-centrum rijdt ge langs de haven, waar met Europees geld een dubbele afsluiting opgetrokken is, 4 meter hoog, boven afgeboord met gerolde prikkeldraad, prikkeldraad die niet alleen prikt, maar ook snijdt, want voorzien met scheermessen. Op strategische plaatsen combi's vol gewapende manschappen. Een gevangenis? Bevreesd voor uitbraak van zware misdadigers? Nee, 6 kilometer verder ten noorden van de stad ontmoeten we de 6000 mensen die niemand iets misdaan hebben, wiens enige “misdad” erin bestaat dat ze naar Engeland willen. Het is tegen hen dat de haven- en shuttle-autoriteiten zichzelf en hun activiteiten achter die dubbele afsluitingen verschansen.

Op 18 oktober draaide onze mini-karavaan vanuit de Rue de Gravelines de Chemin des Dunes in, langsheen een enorm stort van grof afval van straatwerken, kasseien, hopen aarde met stenen, beton, en grote plassen er tussenin. En op dat stort 6000 jonge mensen, mannen meestal, ook wat gezinnen met kinderen, ook vrouwen en jonge adolescenten, kinderen nog. In festival-tentjes, of andere constructies met een slechts enkele houten latten en veel plastic. Met mekaar verbonden door

enkel-diepe modderwegen. De “nieuwe jungle”. Mensonwaardig. Natuurlijk geen elektriciteit, geen gas, slechts 2 waterpunten, maar niet geïsoleerd tegen de komende vorst, geen afwatering of rioering, en geen vuilnisophaling. Op twee plaatsen een overvolle container. Om de ratten en de besmettelijke ziekten uit het kamp te houden steken de vluchtelingen dan maar zelf de talrijke spontane vuilnishopen in brand. Een blauw-zwarte wolk overdekt dan het terrein. Je zou in zo'n omstandigheden geen paarden of

honden mogen houden zonder de dierenbescherming op uw dak te krijgen.

Calais is Frankrijks dichtste punt bij Engeland, in Engeland (U.K.) spreekt men Engels, wie daar geraakt, met of zonder papieren kan morgen al aan de slag, en er zijn rond de grote steden overal al als gevolg van de kolonisatie grote kolonies met familie-, stads- of streekgenoten die u zullen helpen. Vandaar dat al tientallen jaren Calais een grote aantrekkingskracht uitoefent op vooral

Engelssprekende vluchtelingen op zoek naar werk en een beter leven. Een leven weg van de oorlog, weg van de verdorrende grond en de honger, weg van de onderdrukkende middeleeuwse verhoudingen die vooral de vrouwen en de intelligentsia treffen.

Tot in de late jaren 1990 was er een vluchtelingenkamp in Sangatte, ook een goeie 7 kilometer van Calais af, maar dan ten zuidoosten van Calais, begin de jaren 2000 werd dat gebouw platgewalst. Toen verplaatsten de vluchtelingen zich naar de stad, de bosjes, de parken, de pleinen, de kerkportalen. Sedert begin dit jaar werden de vluchtelingen weeral verdreven, weg van de stad, naar de "new jungle". En van daaruit proberen ze – met wisselend succes- de overkant van het kanaal te bereiken.

Aanvankelijk en tot 2014 met groepjes van 2 à 3, maar sinds dit jaar grotere obstakels opgeworpen werden, met afsluitingen en gewapende robocops, met grotere groepen van 100 à 200 in één keer, wordt de helft opgepakt, een aantal geraakt er toch door. Ook al kost dat enorm veel – dit jaar alleen al meer dan twintig dodelijke slachtoffers in en rond Calais. En honderden gekwetsten, want de politie slaat echt om te verwonden en te breken.

Bij de jungle ligt een vroeger vakantie-centrum van de Franse staat, buiten dienst gesteld gezien bomvol asbest. Dat centrum, centre Jules Ferry, herbergt nu een semi-staatsinitiatief voor minimale bijstand aan de vluchtelingen, 30 douches en 30 wc's voor duizenden mensen, en iedere dag van 15 uur tot 17u30 verde-

ling van een 1800 à 2000 avondmalen. Enkele leden van onze groep deden als vrijwilliger dienst om de orde te houden bij de douches en de wc's. Per 10 man: 2 minuten uitkleden, 4 minuten inzepen, 2 minuten spoelen, warm water toe, terug aankleden en de volgende 10. De vrouwen in een aparte container krijgen dubbele tijd. Er wordt niet geklaagd of ruzie gemaakt, noch tegen de vrijwilligers, noch onder mekaar. Nochtans zijn er talloze verschillen, katholieke Syriërs en moslim-Syriërs, katholieke Soedanezen en moslim-Soedanezen, Afghanen, Ethiopiërs en Eritreërs, Iraakse Koerden en Iraki's uit Bagdad. Allemaal mensen, mensen op de vlucht, iedereen gelijk, in de rechteloosheid en de miserie.

De meeste hebben er al maanden, sommige jaren opzitten om aan die buiten-

grens van Frankrijk te geraken, te land of over de zee, met in beide gevallen de enorme risico's van te verdrinken, of opgepakt te worden en na wekenlange aframmelingen met lege zakken terug op straat gezet te worden. Zowel door gewone bandieten als door politie. Wie dat meegemaakt heeft, en zo dicht bij het doel is, laat zich door niets of niemand meer tegenhouden, geen prikkeldraad met scheermesjes, geen cohortes van tot de tanden gewapende politie. "Als zij hier afsluitingen met prikkeldraad laten groeien, laat ons dan nijptangen telen" was te lezen op een zelfgemaakte affiche op het terrein.

Een 26-jarige Afghaan vertelde ons dat hij zes jaar op weg geweest was, waaronder 10 maand gevangenis in Bulgarije, en 3 maanden afgewisseld met afranselingen in Hongarije, omdat hij zijn vingerafdrukken niet wilde laten nemen. Een tocht afgewisseld met periodes van werk zoeken in Iran -welk werk en aan welke voorwaarden?- om aan wat geld te geraken, waarmee hij later de hulp kon inroepen van een "passeur", of in het Engels, een "facilitator", om in Calais te geraken. Zijn vriend liet zijn vingerafdrukken wél nemen in Hongarije, hij werd in Frankrijk opgepakt, en terug naar Hongarije gestuurd, het koste hem maanden om opnieuw in Calais te geraken. Een Iraanse moslim had 8 of 9 landen doorkruist, en vond het maar redelijk dat de christelijke

Syriërs vandaag voorrang krijgen. Een Syriër vertelde over zijn vriend, met blijkbaar een bijzonder tekentalent, en was dolblij met drie affiches waarvan de achterkant kon gebruikt worden voor diens talent.

Zoveel mensen, zoveel jonge mensen. En zoveel talenten. Voor bijna alle Engelstaligen is Engels hun tweede of derde taal, de Afghanen spreken het moeilijk, de Syriërs iets vlotter, de meeste hebben een verleden als student of zijn afgestudeerd, maar werkloos. En allen dromen van een nieuw leven waar ze hun beroep zullen kunnen uitoefenen, of minstens toch een werk, en dan hun reeds bestaande familie laten overkomen of een familie stichten. Of om de verdiende centen naar hun familie te sturen, en sommigen om dan later terug te gaan.

Dromen en hopen, voor velen tegen beter weten in. Een 29-jarige Afghaan, informatica-specialist, verbleef 8 jaar in Noorwegen, met het statuut van asiel-zoeker, hij kon er werken en zelfstandig wonen. Tot dat statuut hem ontnomen werd. Met het dreigend zwaard van gedwongen terugkeer naar Afghanistan boven zijn hoofd, vertrok hij naar Calais, hij kwam daar een week gelden aan. Enkele maanden geleden ontmoette ik twee Nederlands-sprekende Afghanen, één die ons ondereen bezig gehoord had, en die ons zelf kwam aanspreken in het plat Kortrijks. Na 6 jaar

Kortrijk was hij om dezelfde reden naar Calais afgezakt. En zijn vriend uit Turnhout was in hetzelfde geval – beiden kennen het verhaal van Navid Sharifi uit Waregem maar al te goed.

6000 jonge mensen, vol verwachtingen, wiens leven in Frankrijk er vooral in bestaat te wachten. Wachten op de avond en de nacht, misschien geraken zij vanavond weg, wachten in rijen van honderden op de douche, wachten op een vrij toilet, wachten in rijen van vele honderden op het avondmaal. Wachten om de GSM op te laden, wachten om enkele minuten aan een computer te kunnen zitten. Wachten, wachten, wachten. De Franse staat, via het centrum Jules Ferry, laat niet toe dat ook maar één vluchteling zich engageert, zelfs niet in de hulpinitiatieven. Zelfs het triëren van de hulpgoederen, winterkledij en dekens vooral, die dan gratis uitgedeeld worden, mag alleen door Europese vrijwilligers gedaan worden. Onze groep leverde 10 X 3 uren tijd in het triëren, terwijl de vluchtelingen zelf zich werkeloos staan te vervelen, mensen die geïnteresseerd naderen worden onherroepelijk weggestuurd, jullie zijn illegaal, jullie hebben geen papieren, jullie zijn nutteloos, jullie bestaan niet, ... is de onuitgesproken boodschap. Tot al die onbestaanden in september laatstleden bijna elke dag van de week naar de stad trokken, met zelfgemaakte spandoeken en bordjes: wij zijn ook mensen, laat ons gaan.

En de godsdienst? Het moet gezegd dat er veel kerken en moskeeën (-tenten) staan op het terrein van de jungle, volgens onze gesprekspartners een doelbewuste politiek vanuit het Centrum Jules Ferry, de Franse staat dus, die dat gebruikt om de enorme massa van vluchtelingen per nationaliteit en per godsdienst te verdelen, om ze zo beter te kunnen controleren. Verleden jaar nog was er één kerk-tent en één moskee-tent in een van de kleinere "jungles" bij de stad voor alle nationaliteiten dooreen. Of die verdeel-tactiek werkt? Ik weet het niet, het is in elk geval duidelijk dat er allerhande initiatieven genomen worden in die zin, zoals het aanduiden van verantwoordelijken per nationaliteit, het doelbewust groeperen per nationaliteit, het beloven van een veilige overtocht aan enkelen... Zo zijn er regeringsplannen voor een nieuw gebouw, een nieuw centrum van een 125 containers in de jungle zelf..., waar er 1250 à 1500 vluchtelingen zouden kunnen in verblijven. Een containerpark dus. En wat de plannen zijn met de anderen wordt niet gezegd. Enkele maanden ge-

leden hadden we een gesprek met een Franssprekende Soedanees, die zowat als woordvoerder van de Soedanezen geïnstalleerd was. Zijn opdracht was om aan de buitenlanders te zeggen wat de bazen van het centrum wilden dat hij zegde, zoals: het is niet goed om naar slechte Engeland te willen gaan, we moeten ons hier in het goede Frankrijk laten regulariseren - terwijl iedereen weet dat daar voor meer dan 99 % niets kan van in huis komen. Daarenboven blijven zijn Soedanese landgenoten proberen naar Engeland geraken, de dag ervoor hadden ze Moussa begraven, van een rijdende de trein gestampt, en twee andere landgenoten hadden op krukken zijn begrafenis bijgewoond, been gebroken bij het springen over de draad. En iedereen blijft in Calais...

Men kan het betreuren dat voor die landen zoveel talent verloren gaat, en dat is geen onredelijke bedenking. Maar voor bijna allen is het vertrekken een doodsimpele keuze van blijven en sterven of overleven door te vertrekken. Want waar sta je als afgestudeerde ingenieur als de Tali-

ban of Isis besluit dat ze het beter zonder ingenieurs die niet denken als zij, kunnen stellen? Of als je niet weet of je de bommen van volgende nacht zult overleven. Men heeft aan het meer dan één miljoen naar Frankrijk of Nederland gevluchte Belgen bij het begin van WO I en II toch ook niet gevraagd waarom ze niet in België bleven om de aanvallers het hoofd te bieden, een deel keerde wel met dat doel terug, en sommigen hadden op hun vlucht geleerd hoe het verzet het elders aanpakte, ze kwamen als min of meer geschoold strijder terug, en hielpen het nazisme verslaan. Wie weet...

Na de trip van oktober vonden vele reisgenoten dat veel meer mensen zo'n ervaring zouden kunnen gebruiken, om eens te zien wat vluchtelingen, gewone mensen uit de moslim-landen, zelf moslims of niet, nu eigenlijk concreet en echt zijn. Hoe zij denken, hoe zij redeneren, hoe zij handelen, waarom ze in Calais betogen... Ik bied mezelf aan om hen daarbij te begeleiden, wanneer men maar wenst...

Wat had je gedacht?

Dood in (het) Par(ad)ijs

Het zou me niets verbazen mochten, wanneer U dit leest, de moordpartijen in Parijs al uit de belangstelling verdwenen zijn. Soms zie ik de dingen somber in en de dingen geven me helaas vaker dan me lief is gelijk. Er valt uit de reacties op die moorden naar mijn mening heel wat te leren voor mensen die van vrijheid houden. Daarom kom ik er ondanks de vermoedelijke vergetelheid toch nog op terug, want soms zie ik de dingen ook rooskleurig in. Twee zielen in een borst, u kent het ongetwijfeld wel.

Vooreerst maken enkele publieke uitspraken van beleidsmensen me zeer ongerust. De Franse president verkondigde dat we in oorlog zijn en warempel, een van mijn goede vrienden drukte mij die mening ook op het hart. Terwijl het hier gaat om misdadigers die dood en verderf zaaien en door de justitie moeten worden berecht. Daarbij moeten we onze basisprincipes, die we volgens alle politici verdedigen tegen de barbarij, vooral niet opgeven en daartoe behoren onder meer het recht op een eerlijk proces en het recht op individuele vrijheid tegen willekeurig ingrijpen van de overheid. Dat de burgemeester van Antwerpen een advocaat verwijt dat hij weergekeerde Syrië-gangers verdedigt strookt daar niet mee. Je kunt je ook afvragen waarom die zelfde politici letterlijk in alle talen zwijgen over de rol van onze bondgenoten Saoedi-Arabië -dat samen met een aantal Golfstaten de Islamitische Staat financiert- en Turkije -dat olie- en wapenhandel over zijn grondgebied gedooft.

Als men er eenmaal van uitgaat dat we in een oorlog zijn betrokken, dan horen daarbij natuurlijk de passende maatregelen, die men globaal kan samenvatten als het

uitvaardigen van de noodtoestand. Niemand weet precies wat dat betekent, ook de tientallen deskundigen niet die we daarover al mochten aanhoren. Maar ze zijn het over een ding eens: de hoger vermelde basisbeginselen van de democratie worden gemakshalve even opzij geschoven. Even, maar niemand weet hoe lang dat zal duren, de duur wordt vaagweg aangegeven met de inhoudsloze frase "zolang als het nodig is". Dat betekent dat -op basis van vage criteria- onze telefoon kan worden afgeluisterd, ons huis dag en nacht kan worden overhoop gehaald, we van onze vrijheid kunnen worden beroofd, zolang als het nodig is. In naam van de geheimhoudingsplicht ontbreekt eigenlijk elke controle hierop. Laten we hopen dat de eerste grondwettelijke macht, dat zijn de verzamelde parlementsleden, hier scherp op zullen toezien en afstappen van de partijdiscipline die van hen al te vaak een stemmachine in dienst van de meerderheid maakt. De uitvoerende macht heeft de laatste decennia het laken heel sterk naar zich toegetrokken en zal niet nalaten om in de nasleep van de uitzonderingsmaatregelen zijn bevoegdheden te consolideren. En als die maatregelen al goed zijn tegen de ideologische moordenaars, dan zijn ze dat in elk geval

niet voor ons. Vrijheid is zo al een dun vernisje op onze samenleving. Wanneer u dit leest, zult u al weten wat er mijn vrees aan is.

Ik ben er diep van overtuigd dat misdrijven moeten bestraft en zo mogelijk voorkomen worden, of het nu om massamoorden gaat of, zware drugshandel of andere tijdverdrijven van criminele organisaties, zoals vrouwenhandel en wapentrafiiek. Maar de sfeer die rond de bestrijding van de salafistische moordbende hangt, heeft nog een ander kwalijk gevolg, dat het wezen van onze vrije en pluralistische samenleving verpest. Niet alleen de feiten zoals die zich hebben voorgedaan, maar vooral alle bombarde die errond wordt gecreëerd in de pers, de televisie en de radio, in officiële mededelingen en ook en vooral in de zogenaamde sociale netwerken; bevordert de angst bij onze medemensen. Ook het helpen bombarderen van Syrische doelwitten en het sturen van een fregat verhoogt nog die angst.

Uit die angst ontstaat racisme, angst voor en uiteindelijk verwerping van wat vreemd is. Nu hoeft niemand me ervan te overtuigen dat angst voor het vreemde in de mens ingebakken zit en zeker in nog sterkere mate in de dorpse Vlaming. En alle begrip, dat de dunne laag beschaving ons bijbracht voor alle factoren van achterstelling die de vreemde medemens te beurt zijn gevallen, valt nu blijkbaar

bij een hoop medeburgers weg. Ik zie, lees en hoor sedert 13 november meer en meer racisme. En racisme tast een vrije samenleving grondig aan.

Ik moet bekennen dat ik niet van de islam houd en zelfs niet van de gedragingen van sommige moslims. Ik ben over het algemeen niet weg van Limburgers, maar ik wil voor geen geld mijn Limburgse vrienden missen. Mensen verwerpen omdat ze Limburger zijn, of moslim, of bruin of omdat ze pluimen in hun haar dragen, dat lijkt me puur racisme en daarvoor wil ik waarschuwen. Zeker voor het verwerpen van mensen omdat hun broer bruin is of moslim of omdat die een misdrijf heeft gepleegd, dat lijkt me totaal irrationeel. Zeer typisch is de opmerking over een duidelijk gekleurde vrouw op een internetfoto, die een baby vervoert in een badkuipje op een onderstel van een supermarktcaddy: "Waar zou ze dat gestolen hebben?" in de plaats van "Hoe arm en vindingrijk moet je zijn?"

Ik wil graag verder lamsvlees kopen bij de Marokkaan en naar de Pakistaanse supermarkt en de Turkse bakker gaan. Neem me dat dus niet af in naam van dat verdomde racisme.

Ik wens u allen veel gezond verstand en hoop het mijne te bewaren

ORGANISATIE

TIJDSTIP

ACTIVITEIT

PLAATS

Activiteitenkalender

ORGANISATIE	TIJDSTIP	ACTIVITEIT	PLAATS
JANUARI 2016			
KUNSTKRING DE GEUS	Zondag 03 om 10.45u	Vernissage Jürgen en Christ Dewaele, schilderijen, tekeningen en foto's	De Geus
AVK	Zaterdag 09 om 18.00u	Algemene ledenvergadering AVK met nieuwjaarsreceptie	Mozaïek
UPV KORTRIJK	Dinsdag 12 om 14.30u	Lezing: 'de opkomst van ISIS en het kalifaat' door prof. Dr. Gino Schallenberg van de onderzoeksgroep Nabije Oosten studie	Mozaïek
HVDM KORTRIJK	Woensdag 13 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies	HvdM Kortrijk
DE GEUS	Zondag 17 om 11.00u	Nieuwjaarsreceptie in de Geus	De Geus
MOZAÏEK	Zondag 17 om 19.00u	Nieuwjaarsreceptie van Mozaïek (Deuren om 18.30 u)	Mozaïek
HVV WAREGEM	Donderdag 21 om 20.00u	Hedendaagse Filosofie: 'de Stilte' met Jan Hendrik Bakker (NL)	CC De Schakel
WF WAREGEM	Vrijdag 29 om 18.00u	Nieuwjaarsreceptie WF Waregem	Poincaré
HVV WAREGEM	Zondag 31 om 11.00u	Nieuwjaarsreceptie Poincaré met Stand-up Youssef El	Vc Poincaré
MOZAÏEK	Zondag 31 om 19.00u	Nieuwjaarconcert van The Superior Dance Band	Mozaïek
FEBRUARI 2016			
ANTIPODE	Vrijdag 05 om 20.00u	Reiscafé Antipode	Mozaïek
WF KORTRIJK	Zaterdag 06	Poëziewandeling in het kader van de week van de Poëzie	Mozaïek
WF WAREGEM	Zaterdag 06 om 10.00u	Proclamatie Uiljeswedstrijd Willemsfonds en tentoonstelling	Poincaré
OMV AVELGEM	Zaterdag 06 om 19.00u	Alg. Vergadering met achteraf Steven Vroman, "low impactman"	Bio-boerderij Het Ganzenhof
KUNSTKRING DE GEUS	Zondag 07 om 10.45u	Vernissage Filip de Cock, schilderijen, grafiek, ruimtelijk werk	De Geus
OMV KORTRIJK	Zaterdag 13 om 14.00u	Kindercarnaval	Mozaïek
HV KORTRIJK	Zondag 14 om 10.00u	Algemene Ledenvergadering HV Kortrijk	Mozaïek
VF WAREGEM	Zondag 14 om 14.00u	Valentijnswafels met als recept "Mannen, hou je Wafel"	Poincaré
UPV KORTRIJK	Dinsdag 16 om 14.30u	Lezing: 'Neutraliteit, bron van levensbeschouwelijke diversiteit' door Jürgen Siembrouck, vrijzinnige dienst Antwerpen.	Mozaïek
MOZAÏEK, HOWEST, V+	Dinsdag 16 om 19.45u	Wetenschapscafé: 'Cybercrime'	Mozaïek
HUJO - DEMENS.NU	Woensdag 17 om 14.00u	Debatwedstrijd.	Mozaïek
HVV WAREGEM	Donderdag 18 om 20.00u	Hedendaagse Filosofie: 'Migratie' met Birri Leshi	CC De Schakel
HVDM KORTRIJK	Woensdag 24 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies	HvdM Kortrijk
AVK	Donderdag 25 om 18.30u	'Carnaval en Breughel'	Mozaïek
MOZAÏEK	Zondag 28 om 19.00u	LaatstezondagConcert van The Superior Dance band: Mardi Gras	Mozaïek
MAART 2016			
POINCARÉ - HVDM KORTR.	Woensdag 02	Zorg rond het levenseinde, informatiebeurs en voordracht	Poincaré
HVV WAREGEM	Donderdag 03 om 20.00u	Hedendaagse Filosofie: 'Leven na de Dood' met Marc Vandenbossche	CC De Schakel
ANTIPODE	Vrijdag 04 om 20.00u	Reiscafé Antipode	Mozaïek
OMV KORTRIJK	Zaterdag 05 om 18.00u	Algemene ledenvergadering Oudervereniging voor de Moraal	Mozaïek
DE GEUS	Zaterdag 05	Algemene Ledenvergadering De Geus	De Geus

KUNSTKRING DE GEUS	Zondag 06 om 10.45u	Vernissage Marleen Deryckere, poppen in papier-maché en Lieve Desmet, schilderijen	De Geus
DE GEUS	We 11 - 13	Jaarlijkse kaarting voor een goed doel	De Geus
AVK	Woensdag 16 om 18.30u	Voordracht over Flamencomuziek door Roger Baert	Mozaïek
ORGANISATIECOMITÉ	Zaterdag 19 om 10.00u	Lentefeest regio Kortrijk van de 6-jarigen	Stadsschouwburg Kortrijk
HVDM KORTRIJK	Woensdag 23 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies	HvdM Kortrijk
MOZAÏEK	Donderdag 24 om 19.00u	LaatstezondagConcert van The Superior Dance band: Wittedonderdagconcert	Mozaïek
APRIL 2016			
ANTIPODE	Vrijdag 01 om 20.00u	Reiscafé Antipode	Mozaïek
DE GEUS	Zondag 03 om 10.45u	Vernissage tentoonstelling Greet Verbrugge: tekeningen en keramiek	De Geus
UPV KORTRIJK	Dinsdag 12 om 14.30u	Weekend Zedenleer	Mozaïek
OMV AVELGEM	We 16-17	Lezing	BS De Toekomst
HV KORTRIJK	Zondag 17 om 11.00u	boekvoorstelling "De Heeren Broederkes van de Moortelbak: 250 jaar vrijmetselarij in West-Vlaanderen." door Dominiek Dendooven	Mozaïek
HVDM KORTRIJK	Woensdag 20 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies	HvdM Kortrijk
MOZAÏEK - HVDM KORTR.	Zondag 24 om 10.00u	Tentoonstelling 'de dood in de kinderschoenen' in het kader van Erfgoeddag 2016	Mozaïek
MOZAÏEK	Zondag 24 om 19.00u	LaatstezondagConcert van The Superior Dance band	Mozaïek
MOZAÏEK - HVDM- PF - OMV	Woensdag 27 om 14.30u	Vertelnamiddag	Mozaïek
MOZAÏEK - HVDM KORTR.	Woensdag 27 om 19.30u	Voordracht door Anne-Flore Vanmeenen: 'de dood in de kinderschoenen'	Mozaïek
MEI 2016			
ORGANISATIECOMITÉ	Donderdag 05 om 10.00u	Feest Vrijzinnige Jeugd regio Kortrijk van de 12-jarigen	Stadsschouwburg Kortrijk
KUNSTKRING DE GEUS	Zondag 08 om 10.45u	Vernissage Afdeling van SABV	De Geus
OMV AVELGEM	Zondag 15 om 10.00u	Lentefeest/Feest Vrijzinnige Jeugd Avelgem	GC Spikkerelle Avelgem
UPV KORTRIJK	Dinsdag 17 om 14.30u	Lezing Gily Coene	Mozaïek
HVDM KORTRIJK	Woensdag 18 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies	HvdM Kortrijk
MOZAÏEK	Zondag 29 om 19.00u	LaatstezondagConcert van The Superior Dance band: Mardi Gras	Mozaïek
JUNI 2016			
HVDM KORTRIJK	Woensdag 15 om 18.00u	Lotgenotengroep jongeren en verlies	HvdM Kortrijk
OMV AVELGEM - HVDM KORTR.	Dinsdag 21 om 18.00u	Informatiebeurs rond het Levens einde, in samenwerking met huisvandeMens	GC Spikkerelle Avelgem
MOZAÏEK	Zondag 26 om 19.00u	LaatstezondagConcert van The Superior Dance band: Mardi Gras	Mozaïek
De Geus	Koning Leopold III-plein 71 8530 Harelbeke 056 72 81 72 www.vcdegeus.be Zondag van 10.00u tot 13.00u elke donderdag om 19.00u PingPong	VC Mozaïek Overleiestraat 15a 8500 Kortrijk 056 37 16 15 www.vcmozaiek.be info@vcmozaiek.be	OMV-Avelgem Achterhoek 17 8581 Waarmaarde 056/64.64.39 ovm.avelgem@scarlet.be www.ovm-avelgem.be
		De Bezatse Vaubanstraat 8b 8930 Melen 056 51 90 70 info@debezatse.be www.debezatse.be	VC Poincaré Stormestraat 131/20 8790 Waregem www.vcpoincare.be info@vcpoincare.be Zondag van 10.30u tot 13.30u Praatcafé 1ste en 3de vrijdag van de maand jongerenpraatcafé

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
 info@vcmozaiek.be - www.vcmozaiek.be

Nieuwjaarsreceptie

17 januari 2016

Naar goede gewoonte nodigt Mozaïek alle leden en sympathisanten op de derde zondag van het jaar uit voor de nieuwjaarsreceptie. Straks gaan de uitnodigingen de deur uit. Hou zondagavond 17 januari alvast vrij voor een pittige receptie, gekruid met blues, stand-up comedy, bubbels en pizza!

Afspraak in de grote zaal om 19u00.

Lidmaatschap 2016

Word steunend lid en geef zo de werking van Mozaïek een flinke duw in de rug. Naast kortingen voor vele van onze activiteiten, ontvang je ook dit tweemaandelijks onafhankelijk tijdschrift Zoeklicht thuis in de bus.

Wij vragen hiervoor een bescheiden bijdrage van tien euro per jaar (voor een individueel lidmaatschap) en vijftien euro voor een gezinskaart (voor alle gezinsleden die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn).

Stort vandaag nog je bijdrage:

op rekening BE33 0012 7576 8046 van VC Mozaïek vzw met als vermelding:

'2016 + naam, voornaam' voor een individueel lidmaatschap
'2016 + naam, voornaam + aantal gezinsleden' voor een gezinskaart

Vul a.u.b. ook je adres in op de overschrijving, zodat wij weten in welke bus Zoeklicht en andere informatie moet landen.

Wetenschapscafés brengen wetenschap tussen pot en pint. Maatschappelijk relevant, actueel of fascinerend. Voor iedereen met een gezonde dorst naar kennis!

Geen aula, geen monoloog, geen overdonderende presentaties, geen klassiek debat, geen academische sfeer maar wel wetenschappers, verbonden aan de Associatie Universiteit Gent, die gemoedelijk vertellen over hun werk en hun passie. Zowel harde als zachte wetenschappen komen aan bod.

Moderator is Kim Verhaeghe (EOS). Maar ook het publiek krijgt ruimschoots de kans om vragen te stellen. Als je ze liever niet luidop stelt, schrijf je vraag dan op een bierkaartje en speel het door naar de moderator.

Het volgend wetenschapscafé gaat door op:

Dinsdag 16 februari 2016 (19u45): Cybercrime

Cyber Security is niet langer een uitdaging voor de overheid en bedrijven, ook als particulier krijg je steeds vaker met Cyber Crime te maken.

Hoe zit de wereld van Cyber Crime en Cyber Security in elkaar? En vooral: hoe kunnen we ons tegen deze criminaliteit wapenen?

Tijdens deze lezing wordt een algemeen beeld geschetst van wat Cyber Crime is en welke evoluties / veranderingen Cyber Crime heeft doorgemaakt. Daarnaast gaat de lezing dieper in op de Cyber Security waarbij er vooral wordt gekeken naar hoe je je als burger zo goed mogelijk kunt beschermen tegen eventuele aanvallen van buitenaf.

Meer informatie vind je op www.wetenschapscafe.be/nl/kortrijk.

Wil je als eerste op de hoogte zijn over de concrete inhoud en de gasten die wij ontvangen?

Teken in op de nieuwsbrief www.wetenschapscafekortrijk.be

Het Wetenschapscafé Kortrijk is gratis. Inschrijven niet nodig.

Het wetenschapscafé is een initiatief van de cel wetenschapscommunicatie van de Associatie Universiteit Gent, en wordt ondersteund binnen het Actieplan Wetenschapscommunicatie van de Vlaamse overheid.

VC Mozaïek en Vormingplus zijn medeorganisator voor het Kortrijks wetenschapscafé.

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
 info@vcmozaiek.be - www.vcmozaiek.be

VRIJ-SPRAAK: Omtrent 'Autoriteit' (lezingenreeks)

Met autoriteit loopt er vandaag de dag heel wat verkeerd. Politiek en religie zijn hun geloofwaardigheid kwijt, ouders hebben geen controle over hun kinderen. In zijn nieuwste boek bevraagt Paul Verhaeghe de manier waarop autoriteit functioneert, waarom er tegenwoordig zo weinig waarde aan autoriteit wordt gehecht en wat daarvoor een alternatief kan zijn.

Klinisch psycholoog en psychoanalyticus Paul Verhaeghe (UGent) zoekt en vindt een nieuwe invulling van autoriteit: in de groep, die een individu of instelling autoriteit verleent – van ouderverenigingen, burgergroepen tot aandeelhoudersvergaderingen. Deze verschuiving is volop bezig in opvoeding en onderwijs, politiek en economie en leidt tot mooie resultaten. Als maatschappij staan we op een wissel: richting macht of richting nieuwe autoriteit.

Na de lezing wordt Paul Verhaeghe ondervraagd door Rob Devos (filosoof KUL) en gaat hij in gesprek met een panel: Wouter Hillaert (initiatiefnemer Hart Boven Hard), Stefaan Eeckhout (oud-commissaris politiezone Vlas) en een onderwijzer.

PAUL VERHAEGHE OVER AUTORITEIT

Wanneer: wo 3 feb 2016 om 19u30

Waar: Theater Antigone, Overleiestraat, Overleiestraat 47, KORTRIJK

Prijs: € 5,00

Organisatie: Vormingplus i.s.m. Unie der Zorgelozen, Theater Antigone, Bib Kortrijk en VC Mozaïek

Deel 1/2: Macht, autoriteit en politiek

Thomas DECREUS

wo 17 feb 2016 (19u30)

Vormingplus, Wandelweg 11, KORTRIJK

Thomas Decreus is politiek filosoof, activist en journalist voor De Wereld Morgen. Hij is de auteur van Een paradijs waait uit de storm. Over markt, democratie en verzet (EPO 2013). Binnenkort verschijnt van hem (i.s.m. Christophe Callewaert) 'Dit is morgen'.

Hij gaat in constructieve en kritische dialoog met 'Autoriteit'. Verwacht je aan bedenkingen over de ondernemer als hoeksteen van de samenleving en de perversie om de economie als norm van het maatschappelijk handelen te kiezen. Dat hangt trouwens nauw samen met het democratisch manco in de politieke vertegenwoordiging.

Maar belangrijker, hij schetst de contouren voor een sociaal-rechtvaardige samenleving. Een stevige scheut utopisch denken is hier op zijn plaats. En hoe vermijd je in de strijd tegen het kapitalisme de valkuil van een dogmatische marxisme?

Prijs: € 8,00/avond

Meer info en inschrijven:

www.vormingplusmzw.be | 056-260 600

Organisatie: Vormingplus Midden en Zuid West-Vlaanderen, Openbare Bibliotheek Kortrijk & Vrijzinnig Centrum Mozaïek.

Deel 2/2: Utopie en de commons

Lieven DE CAUTER

wo 9 mrt 2016 (19u30)

Vormingplus, wandelweg 11, KORTRIJK

Vóór de 15de eeuw toonden de commons (letterlijk: "gemene goederen") dat er een alternatief is voor het privé-initiatief (en de private eigendom) van de markt enerzijds en het overheidsinitiatief (of staats-eigendom) anderzijds. De commons toonden hoe gemeenschappelijke en private belangen hand in hand kunnen gaan.

Vijf eeuwen later zijn we toe aan de herontdekking van de commons (door de open source beweging, de andersglobaliseringsbeweging) én de zogenaamde tweede golf van enclosures. Het gaat nu niet meer om het in privébezit nemen van gemeenschappelijke gronden en andere vormen van open fields (common fields) door de grootgrondbezitter, maar om de privatisering van alles onder het neoliberalisme.

Beide tendensen leiden tot een nieuwe definitie van utopie. Utopia is een radicale reactie op de onteigening van de commons. Dit brengt ons ook bij stads- en ander activisme en een filosofie die transdisciplinair wordt.

Een wereld zonder kanker

Dit is een droom die we met zijn allen delen. Met patiënten en hun naasten, met onderzoekers en verzorgenden, maar ook met donateurs, erflaters, actievoerders en vrijwilligers.

Op 25 november 2015 hebben we die droom weer een beetje dichterbij gebracht.

Die dag werden de beurzen 'Emmanuel van der Schueren' uitgereikt aan beloftevolle jonge kankeronderzoekers en ook de toelagen voor innoverende en patiëntgerichte onderzoeksprojecten die de overlevingskansen en de levenskwaliteit van mensen met kanker verbeteren.

Die dag konden we opnieuw ervaren hoe de inzet van jonge vorsers en onderzoekers een echt hart onder de riem betekenen voor mensen met kanker en hun omgeving. Hoe hoopvol het is om te zien dat die jonge mensen zich met hart en ziel en al hun kennis inzetten om 'een wereld zonder kanker' na te streven en de impact van het ziek zijn en gevolgen van de therapieën tot een minimum te brengen.

Wouter Torfs (schoenen Torfs), Marianne Thyssen (Europees commissaris) en Serge Baguet (ex-Belgisch kampioen wielrennen) brachten het relaas van hoe zij hun ziekte en behandeling hebben ervaren. Allen brachten zij hulde aan de dokters en de verpleegkundigen. Hun werk is niet in te schatten. Zij pleitten dan ook voor een behoud, en geen afbouw, van ons systeem van sociale zekerheid.

Op dergelijke dagen voelt men aan hoe goed het doet te zien dat de inzet van al die vrijwilligers bij het inzamelen van fondsen tot waardevolle zaken leiden.

Dank aan alle vrijwilligers !!!

Doris Verlinde
Coörd. Plantjesactie
Kom op tegen Kanker Kortrijk

PERSBERICHT

Kom op tegen Kanker verdubbelt bedrag onderzoekstoelagen Ruim 10 miljoen euro voor biomedisch kankeronderzoek

(Brussel, 25 november 2015) Vandaag reikte Kom op tegen Kanker zijn onderzoekstoelagen uit. Een forse stijging van het geïnvesteerde bedrag van 4,4 miljoen euro in 2014 naar ruim 10 miljoen in 2015 onderstreept de ambitie van de organisatie: een wereld zonder kanker. Open getuigenissen van Wouter Torfs, Marianne Thyssen en Serge Baguet onderlijnden de noodzaak van deze investering.

Kom op tegen Kanker laat een belangrijke stijging in de onderzoekstoelagen noteren. Er wordt in 2015 maar liefst 10.080.741€ toegekend, verdeeld over verschillende projecten, beurzen en post-doctoraten. De European Organisation for Research and Treatment of Cancer, kortweg EORTC, krijgt ook steun.

Projecten:	8.252.575 €
Beurzen:	1.750.166 €
<i>Startersbeurzen:</i>	374.662 €
<i>Afwerkersbeurzen:</i>	475.504 €
<i>Postdoctoraten:</i>	900.000 €
EORTC:	78.000 €
TOTAAL	10.080.741 €

Marc Michils, algemeen directeur van Kom op tegen Kanker, reageert vastberaden: 'Onze missie indachtig, willen we ook in 2015 onderzoek ten volle steunen. Hier situeren zich immers

de oplossingen voor morgen. Dankzij wetenschappelijk onderzoek is er al een grote vooruitgang geboekt in de behandeling van kanker, maar er is ook nog een lange weg te gaan. Ik wens de vorsers veel succes bij hun onderzoek.'

Em. prof. Jean-Jacques Cassiman, voorzitter van Kom op tegen Kanker, vult aan: 'De onderzoeken die we financieren zijn van hoge kwaliteit en zullen helpen om de behandeling van kanker te verbeteren en de levenskwaliteit van patiënten te verhogen. Uiteindelijk willen we natuurlijk kanker genezen, en vandaag zet Kom op tegen Kanker een stap in die richting.'

(Einde persbericht)

Voor meer informatie kunt u terecht bij Marc Michils, algemeen directeur van Kom op tegen Kanker, 0475 42 78 80, marc.michils@komoptegenkanker.be

Kom op tegen Kanker is een niet-gouvernementele organisatie die opkomt voor het recht van patiënten op de beste behandeling en zorg, en het recht van mensen op een gezonde leefomgeving. Het doet dat door zorgprojecten op te zetten of financieel te ondersteunen, steun aan wetenschappelijk onderzoek, beleidsbeïnvloeding en informatie en preventie. Het geld om deze activiteiten op te zetten en te ondersteunen, komt van giften, acties en legaten.

Kom op tegen Kanker
 Koningsstraat 217
 1210 Brussel
 02/227.69.69
 info@komoptegenkanker.be
www.komoptegenkanker.be

Digimores debatwedstrijd 2016

Ook dit schooljaar slaan Hujo, Digimores, dehuizenvandeMens en deMens.nu de handen in elkaar voor een nieuwe editie van de Digimores Debatwedstrijd.

Eerst gaan we per provincie op zoek naar de meest vurige debaters onder de kritische geesten van de derde graad ASO, BSO, KSO en TSO.

In West-Vlaanderen gaat de voorronde door op woensdag 17 februari 2016 vanaf 14h in VC Mozaïek te Kortrijk.

De provinciale kampioenen nemen het nadien op 12 maart 2016 tegen elkaar op in de nationale finale in het Vlaams Parlementsgebouw in Brussel.

Gratis inschrijven kan via www.debatwedstrijd.be. Op deze website vind je trouwens ook heel wat (les)materiaal. Coaches die een team inschrijven, ontvangen via mail bovendien een handige debatgids met theorie, achtergrondinformatie over de thema's en wel 30 oefeningen en activerende werkvormen om met de klas aan de slag te gaan! Ook via de databank van Digimores.org is heel wat kant-en-klaar lesmateriaal te vinden. Alle documenten werden opgesteld in de geest van de leerplannen NCZ 3de graad SO.

Indien u nog vragen of opmerkingen heeft, aarzel niet om contact op te nemen met Eline Lowier (eline@hujo.be) of met Yves Maes (yves.maes@deMens.nu)

Deelname is gratis, inclusief mooie prijzen en een volgepropte goodiebag voor alle deelnemers + drankjes en een receptie bij de prijsuitreiking.

Uitgelicht

Gender Contact West-Vlaanderen

Gender Contact West-Vlaanderen is een zelfhulpgroep over genderidentiteit, transgenderisme en transseksualiteit. Het doel is het bevorderen van zelfrespect, zelfvertrouwen en zelfontplooiing door ervaringen uit te wisselen en te leren van elkaar. Dit in een ongedwongen sfeer, in een omgeving waar iedereen zichzelf kan zijn en waar steeds een luisterend oor te vinden is. Er zijn maandelijks samenkomsten in het Levenshuis te Brugge. Cavarria en het CGSO Brugge zijn partners.

Barbara, voorzitter van Gender Contact West-Vlaanderen, vertelt ons wat meer over de vereniging:

Hoe lang bestaat de vereniging al en moet je lid worden?

De vereniging werd opgericht in juni 2013 en in augustus 2013 kwamen we voor het eerst bijeen. De oprichting gebeurde vanuit de nood aan een laagdrempelige bijeenkomst in West-Vlaanderen. De dichtstbijzijnde maandelijkse bijeenkomst was toen Gender Express in Gent.

Gender Contact stelt bewust geen ledenlijst op. Wij registreren enkel voornaam en woonplaats van de aanwezigen. Mensen kunnen vrijwel anoniem bij ons langskomen. Dit is heel belangrijk voor personen die nog onzeker zijn. Zij kunnen zich bij ons voor de eerste keer outen, in alle anonimiteit en binnen een sociaal veilige omgeving.

Hoeveel leden of hoeveel mensen komen er gemiddeld naar een samenkomst?

De eerste paar maanden is het aantal aanwezigen gestaag gestegen naar gemiddeld 12 aanwezigen. Deze zomer is dit aantal plots gestegen naar gemiddeld 18 aanwezigen. Gezien het constant stijgend aantal aanmeldingen bij het UZ Gent Genderteam en gezien de groeiende media-aandacht, verwachten wij een nog verdere stijging van het aantal aanwezigen.

Komen de mensen van over heel West-Vlaanderen, ook uit andere provincies?

De mensen komen vooral van over heel West-Vlaanderen en in mindere mate uit Oost-Vlaanderen en verder. Er is ook wat interesse vanuit Zeeland.

Hoe verloopt zo'n samenkomst?

Wie zelfzeker is, stapt zo naar binnen en voegt zich gewoon bij de aanwezigen.

Wie een eerste keer naar een bijeenkomst gaat, raden wij aan de deurbel te gebruiken. Dan wordt deze persoon door iemand van het bestuur aan de deur ontvangen en wordt er een ontwaalgesprek aangeboden. Tijdens het ontwaalgesprek vertelt het bestuurslid wat de persoon van de bijeenkomst mag verwachten. Vaak worden meteen ook de belangrijkste vragen en twijfels waar die persoon mee worstelt in alle discretie besproken. De avond verloopt in huiskamersfeer. Wij verwachten écht niet dat elke aanwezige zijn/haar leven uitgebreid vertelt. Onder alle aanwezigen, of in kleine groepjes, kan er over de meest uiteenlopende onderwerpen gesproken worden. Natuurlijk komen transgender gerelateerde onderwerpen het vaakst aan bod.

Komen zowel transgenders, transseksuelen als mensen die twijfelen om transgender te worden, langs?

Barbara

Auw (!) ... men 'wordt' geen transgender. Niemand kiest er voor om transgender te worden.

Even ter duiding:

'Transgender' is een overkoepelende term voor iedereen waarbij het geslacht en het gender in die mate uit balans zijn dat het de levenskwaliteit negatief gaat beïnvloeden.

'Cisgender' is een overkoepelende term voor iedereen waarbij het geslacht en het gender in die mate in balans is dat men er voor zichzelf geen vragen bij stelt, laat staan een negatieve invloed ervaart.

'Transseksuelen' zijn transgenders bij wie geslacht en gender zó erg in conflict zijn dat er een sterke wens ontstaat het lichaam aan te passen aan het gender om zodoende het conflict te verzachten. De 'transitie' is het proces dat een transgender geheel of gedeeltelijk kan doorlopen. Het start bij de eerste medische consultatie en loopt tot zover men medisch in staat is het lichaam aan te passen. Een transgender kan op elk moment in de transitie stoppen én soms zelfs een stap terugzetten. Het komt erop aan een aanvaardbare balans te bereiken tussen geslacht en gender.

'Genderdysphorie' is de term voor het niet in balans zijn van geslacht en gender.

De aanwezigen vertegenwoordigen het brede spectrum van het transgender zijn. Zo zijn er mensen die twijfelen over hun ware identiteit. Ben ik wel transgender? Zij kunnen zich bij ons toetsen aan anderen en zo voor zichzelf uitmaken of zij wel verdere stappen moeten zetten. Of mensen die om diverse redenen in hun leefwereld niet de mogelijkheid hebben zich als transman of transvrouw te outen. Zij kunnen bij ons in een huiselijke omgeving een avond gewoon zichzelf zijn. Mensen die de wens hebben een volledige transitie te doorlopen, vinden bij ons tips en raad over een volgende stap in hun transitie.

Soms komen familie of vrienden met een transgender mee naar de bijeenkomst om antwoorden op hun vragen te krijgen en/of om steun te bieden.

Wat het uitwisselen van ervaringen betreft, wat is er meest aan de orde?

Elke transgender heeft wel ergens die 'rode draad' in hun levensverhaal: het zichzelf volledig wegcijferen en proberen het leven te leiden dat onder sociaal/maatschappelijke druk wordt opgelegd. Veel transgenders slagen er in om een schijnbaar normaal leven op te bouwen, een vriendenkring, een gezin, kinderen, werk,... Dit vergt voortdurend een grote mentale inspanning die vaak niet vol te houden is. Wie uiteindelijk dan toch maar overweegt te leven zoals hij/zij werkelijk is, heeft ondertussen al heel veel te verliezen.

De mensen die bij ons komen ervaren meteen onderling begrip; net omdat iedereen een gelijkaardig levensverhaal heeft. Toch is het heel moeilijk elkaar op sociaal vlak concreet te helpen. Elke situatie is uniek en reacties op het outen kunnen variëren van onverwacht positief tot onverwacht negatief.

Het sociaal leven van een transgender kan volledig instorten na het outen. Bij bijeenkomsten over heel Vlaanderen kunnen zij terecht voor een ontspannen avond waarbij iedereen écht zichzelf mag zijn en waaruit kracht kan geput worden om hun eigen rode draad weer op te nemen.

Hebben jullie bepaalde doelstellingen voor de toekomst? Denken jullie er bv. aan om naast de samenkomsten andere activiteiten te organiseren?

Deze eerste 2 jaar hebben wij geijverd om onze vereniging financieel gezond te maken en zo onafhankelijk te worden van bijdragen van bestuursleden. Onze hoofddoelstelling was hierbij onze maandelijkse bijeenkomsten tot in de puntjes te verzorgen. Daarnaast hebben wij op

regelmatige basis informatie, vragen en beslommeringen uitgewisseld met de overkoepelende organisatie Cavaria.

Mede door de steun en gedrevenheid van ons bestuur is in september dit jaar onze zustervereniging Gender.aXept opgestart die in Kortrijk ook een maandelijkse bijeenkomst organiseert. Daarop zijn alle personen welkom die hun genderidentiteit een eigen persoonlijke invulling wensen te geven. Tussen beide verenigingen 'Gender.aXept' (Kortrijk) en 'Gender Contact' (Brugge) bestaat een nauwe band. Zo is er onder meer een gemeenschappelijk bestuurslid. Maar vooral het enthousiasme waarmee beide groepen vrijwilligers elkaars activiteiten ondersteunen is veelzeggend. De tweede bijeenkomst van Gender.aXept telde reeds 17 deelnemers en ook hun facebookgroep blijkt een schot in de roos.

De maandelijkse bijeenkomsten en de wisselwerking met Cavaria blijven ook in de toekomst de hoofdtaken van onze vereniging. Maar daar waar wij nu reeds studenten helpen bij hun eindwerk over transgenderthema's, willen wij dit in de toekomst verder uitdiepen tot het actief meewerken aan schoolvorming. We denken ook aan het organiseren van randactiviteiten zoals het in groep naar een film,- of toneelavond gaan.

Is er in Vlaanderen een goed vangnet voor mensen in de situatie? Waar situeert jullie organisatie zich daarbinnen?

Mensen moeten vaak eerst het idee "Ik ben toch niet gek!!!" overwinnen. Ook het vooraf telefonisch een afspraak moe-

ten maken, is voor velen een te grote struikelblok. Het is een stuk eenvoudiger spontaan binnen te stappen op een transgenderbijeenkoms. Als het dan toch op het laatste moment aan moet ontbreken, is er niets verloren en kan die persoon het bij een volgende gelegenheid opnieuw proberen.

Het Transgender Infopunt (TIP) houdt een zorgkaart bij die o.a. de psychiaters/psychologen weergeeft die hebben aangegeven dat zij vertrouwd zijn met genderdysphorie. Op vandaag toont deze zorgkaart ruim 40 locaties in Vlaanderen waarvan 7 locaties in West-Vlaanderen. Het TIP verzamelt op hun website <http://transgenderinfo.be> heel wat objectieve informatie over het transgender thema.

Zijn er nog zaken die je graag wil meegeven?

Barbara: 'Onbekend is onbemind'. Op radio en TV komt genderdysphorie steeds vaker aan bod. Dit helpt om het transgender zijn geleidelijk aan uit de taboesfeer te halen. De frequente gevallen van transfoob geweld duiden er op dat er nog een lange weg te gaan is tot genderdysphorie door de maatschappij algemeen erkend wordt en dat het transgender zijn als iets vanzelfsprekends beschouwd wordt.

'Een gezonde geest in een gezond lichaam' is een vaak gebruikte leuze. Maar al te vaak wordt vergeten dat de geest de mensen maakt tot wie ze zijn. Zovele mensen blijven zichzelf ondanks dat hun lichaam niet meer mee wil door ziekte, ongeval of ouderdom. Een transgender moet het stellen met een lichaam dat niet, of niet helemaal, in overeenstemming is met de geest.

En: Ik hoop dat ooit de noodzaak voor verenigingen als de onze zal verdwijnen.

Dat een baby als kind kan opgroeien en als mens kan leven.

In aansluiting op de kennismaking met Gender Contact West-Vlaanderen maken we kennis met transgender Julie. Zij is 46 jaar oud, heeft 2 kinderen, een dochter van 19 en een zoon van 15, en woont samen met haar vriendin.

Hoe ben je, hoe sta je in het leven en waar hecht je veel belang aan?

Julie: Ik zie mezelf als iemand met een sterk karakter en toch heel gevoelig. Ik doe mijn best zoals de meesten en hoop vooruit te komen in het leven. Ik voel mij goed in mijn vel en hoop dat ik nog wat mag genieten van het leven. Ik heb namelijk op medisch gebied al een woelig verleden.

Eerlijkheid, openheid, respect en eerbied draag ik hoog in het vaandel. Gewoon mezelf kunnen zijn zonder veroordeeld of belachelijk te worden gemaakt. Veilig door het leven te kunnen gaan met de persoon die ik wens (wie dat ook moge zijn).

Je persoonlijke situatie, kan je daar iets meer over vertellen?

Als kind was ik al anders dan de anderen maar toen wist ik nog niet waardoor, in die tijd moest je je gedragen zoals je werd opgedragen of je kreeg een draai om je oren. Mijn interesses waren niet zoals die van andere jongens maar ik moest toch meedoen met de groep.

De media was niet zoals nu dus informatie was schaars om niet te zeggen onbereikbaar.

Het was pas toen ik in het leger zat als vrijwilliger (dienstplicht zonder inkomen was geen optie dus ben ik om een inkomen te hebben als vrijwilliger in het leger gegaan) dat ik begon te ervaren dat ik

eigenlijk veel meer vrouwelijke eigenschappen had dan mannelijke.

Hoe verliep de psychologische begeleiding?

Het was pas toen mijn vader stierf dat ik echt stilgestaan heb bij zijn en mijn leven. Toen heb ik de beslissing genomen dat het leven veel te kort was om nooit jezelf te kunnen zijn. Ik heb toen 7 maanden moeten wachten op een eerste consultatie bij een psycholoog van het UZ Gent. In die periode ben ik alles verloren wat ik had, buiten mijn inkomen. Eenmaal ik in het programma van het UZ Gent zat verliep alles redelijk vlot, alleen was de revalidatie na elke operatie, gezien mijn kankerverleden, elke keer toch wel vrij zwaar voor mij.

Voel je je aanvaard door je familie? Door je omgeving?

Ja, hoewel het bij sommige gewoon uit respect is en ook niets meer. Mijn dochter zie ik bijna nooit en mijn ex kan mij niet aanvaarden als zijnde een vrouw.

Gelukkig heeft mijn zoon er geen problemen mee waardoor ik met hem een normale relatie heb.

De meeste mensen geven mij een positieve indruk.

Zijn er zaken die je mist uit je vorig leven?

Ja, toch wel, alles is een stuk moeilijker nu maar het gevoel ten alle tijde jezelf te kunnen zijn en je te mogen kleden zoals jij het wilt, is gewoon fantastisch. Ik heb er geen spijt van dat ik deze stap gezet heb.

Je professioneel leven: wat betekende de verandering van geslacht, heb je de job die je deed verder kunnen zetten?

Ja en nee, ik doe nu alleen nog administratief werk maar ik moet dan ook eerlijk toegeven dat mijn lichaam door slijtage (kankerverleden, hernia, schouderoperatie, andere schouder ook pijnlijk, scoliose waardoor mijn spieren ontsteken, etc...) niet meer zou kunnen wat ik vroeger deed.

Ken je veel mensen in een gelijkwaardige situatie? De ervaringen die uitgewisseld worden: is dit bv. rond aanvaarding bij de familie?

Ja, ik ken toch wel wat mensen en facebook is een goede tool om contacten te maken. Ik praat af en toe ook wel met gelijkgezinden en help ook wel met raad en daad als dat kan. Natuurlijk, door Ge-

nder Contact mee op te richten heb ik wel heel veel mensen leren kennen die min of meer in hetzelfde schuitje zitten.

Familie: ja, dat is bij iedereen anders en ligt heel erg gevoelig. Mocht de maatschappij wat minder hard zijn dan zou het voor de familie ook makkelijker worden.

Wij weten niet altijd even goed hoe om te gaan met een transgender persoon...Wat verwacht je van mensen, kan je tips geven?

Laat iedereen zijn leven leiden (lijden) zoals hij of zij dat wil. 'Stop discriminatie' en wees vooral niet jaloers, 'het gras is altijd groener aan de andere kant van de weide'. Iedereen heeft het recht op wat geluk en liefde! Wij zijn ook maar mensen. Wie bepaalt de norm?

Julie, hartelijk dank voor de openhartigheid, wil je nog iets meegeven om af te sluiten?

Het is heel moeilijk om iets te schrijven zonder dat je iemand kwetst of ermee op zijn tenen trapt, als ik iemand kwets met iets wat ik verkeerd geschreven of geformuleerd heb dan was dat zeker niet mijn intentie. Wat ik tot slot nog wil meegeven: help elkaar!

Gender Contact West-Vlaanderen

gendercontactwvl@gmail.com

T 0498 16 21 43

www.facebook.com/Gender.Contact.WVL

Wanneer: elke vierde vrijdag van de maand, om 20u

Waar: het Levenshuis, Koningin Elisabethlaan 92, 8000 Brugge

Gender.aXept

genderaXept@gmail.com

T 0472 50 09 58 of 056 37 40 08

www.facebook.com/groups/GenderaXept

Wanneer: elke derde donderdag van de maand van 19 uur tot 23 uur

Waar: Vrijzinnig Centrum Mozaïek, Overleiestraat 15A, 8500 Kortrijk

Websites:

www.transgenderinfo.be

(met contactgegevens alle genderorganisaties (West-) Vlaanderen)

www.cavaria.be

(met contactgegevens alle transgender/holebi organisaties (West-) Vlaanderen)

gender
.aXept

Maandelijksse bijeenkomsten in Mozaïek

Gender.aXept is een vereniging van en voor gendervariante personen. Wij willen ondersteuning bieden aan alle personen die hun genderidentiteit een eigen persoonlijke invulling wensen te geven. Maar we heten ook alle anderen welkom die transgenders een warm hart toedragen.

Transgenders zijn in de loop van hun leven, vaak gedurende een lange tijd zoekende naar hun ware identiteit. Om te ontdekken wie ze zijn. Waar ze zich bevinden op het brede spectrum tussen man en vrouw. Het valt als transgender niet altijd mee om een gepaste invulling te geven aan de persoonlijke genderidentiteit.

Binnen en buiten de transgendergemeenschap groeit het besef dat we niet alleen staan in onze zoektocht. Onze thematiek vormt slechts een onderdeel van een veel breder genderverhaal. Dat allen aanbelangt. Hoe gaan mannen en vrouwen met elkaar om? Hoe beantwoordt ons doen en laten, bewust of onbewust aan genderrollen? In welke mate wordt afwijkend gendergedrag getolereerd of gestigmatiseerd in onze samenleving?

Doel:

Gender.aXept wil transgenders en hun sympathisanten bij elkaar brengen. Door middel van maandelijksse bijeenkomsten. Maar ook via onze eigen facebookgroep.

Daarnaast bieden we ook de kans tot een meer persoonlijke ondersteuning. Op aanvraag is ook steeds een diepgaander gesprek mogelijk met één van onze vrijwilligers.

Via ons lidmaatschap van de de lgbti-koepel Çavaria, het West-Vlaamse regenbooghuis Rebus en een netwerk van bevriende organisaties, willen we een aanspreekpunt zijn in onze regio voor alle vragen van organisaties uit het middenveld.

Tot slot staan we ook open voor alle vragen, of verzoeken om informatie voor al wie zich in de transgenderthematiek wil verdiepen.

Bijeenkomsten:

Wanneer: elke derde donderdag van de maand van 19 uur tot 23 uur (21/01; 18/02; 17/03; 21/04; 19/05; 16/06/2016)

Waar: Vrijzinnig Centrum Mozaïek, Overleiestraat 15A, 8500 Kortrijk

Contactgegevens:

Tel 0472 50 09 58 of 056 37 40 08

Email: genderaXept@gmail.com

www.facebook.com/groups/GenderaXept

Hedendaagse Filosofie cyclus 2015

Drie avonden met hedendaagse filosofen waarbij de schrijver-filosoof de avond telkens opent met zijn denkbeelden, meteen stof voor een discussie met het publiek na de pauze.

JAN HENDRIK BAKKER (NL)
IN STILTE

Donderdag 21 januari 2016 om 20 uur

Jan-Hendrik Bakker pleit voor een herwaardering van afzondering in stilte, een toestand die in onze tijd wordt beschouwd als zonderling, zielig en ongezond. Maar, zo stelt Bakker, kijk naar belangrijke schrijvers en filosofen als Kierkegaard, Nietzsche, Baudelaire, Merton en Thoreau, die afzondering en stilte juist opzochten om kracht uit te putten, om te protesteren tegen economische verspilling en weerwerk te leveren aan vervreemding en verlies van privacy. Je afzonderen is tegenwoordig moeilijker dan ooit, en daarom juist zo essentieel. In stilte laat zien dat afzondering dé manier is om onze individuele waarden te herijken.

Jan Hendrik Bakker studeerde filosofie, psychologie en literatuur. Is werkzaam als docent, journalist en auteur. Beschikt over de gave een moeilijke materie aantrekkelijk aan een breed publiek uit te leggen.

BLERI LLESHI
MIGRATIE

Donderdag 18 februari 2016 om 20 uur

Migratie is van alle tijden. De roep van een beter bestaan is onafwendbaar. In de jaren zestig kwamen uit economische noodzaak de eerste migranten. Pas in de jaren tachtig verschoof het integratieprobleem naar een taal, cultureel en godsdienst probleem. Hoe staan de migranten zelf tegenover dit probleem en kunnen we via de filosofie komen tot een humanistische houding? Zijn er grenzen aan de verdraagzaamheid en de vrije meningsuiting? Wat met de scheiding tussen kerk en staat. Wat is racisme en kunnen/moeten we er iets aan doen? Een avond over ethiek, samenleven en de problemen die dit met zich meebrengt.

Bleri Lleshi is in 1981 geboren in Albanie. Hij doctoreerde aan de VUB met een onderzoek over de identiteit van allochtone jongeren in Brussel. In november 2014 kreeg hij de Emancipatieprijs van VOEM vzw (Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims). Momenteel schrijft hij aan een boek over het dagelijkse racisme.

MARC VAN DEN BOSSCHE

LEVEN NA DE DOOD

Donderdag 3 maart 2016 om 20 uur

'Ik ben niet alleen. Ik ben met twee. Ik noem dat spiritualiteit. Mijn lichaam gonst ervan.'

Begin augustus 2010 kwam het nieuws dat Hilde, de geliefde van Marc Van den Bossche, kanker had en niet meer zou genezen. Tijdens haar laatste levensjaar en in de periode na haar overlijden trachtte hij hiermee in het reine te komen. Gedragen door de herinnering aan de energieke vrouw die Hilde was, zocht hij naar een manier van leven die zijn geliefde bleef huldigen en liet voortleven. 'Blijven bewegen' werd voortaan het motto van de filosoof en duursporter, die fietste voor Kom op tegen kanker en de confrontatie zocht op de Mont Ventoux. 'Elke pedaalslag was een symbool voor het verdergaan, zoals Hilde dat wou. En natuurlijk - ik geef het toe - was er ook het fiere gevoel dit nog te kunnen, het opnieuw te kunnen. Jij hebt mij hierheen gedragen, Hilde. Ploegmaat. Kopvrouw. Mentor. Coach. Trainer. Dank je.'

Marc Van den Bossche doceert wijsbegeerte en filosofie aan de VUB. 'Leven na de dood' is een vreemde titel voor een atheïst. De lichamelijke mag door de dood dan wel verdwijnen, wat je meegemaakt hebt blijft je leven beïnvloeden, meent hij.

PRAKTISCHE INFORMATIE:

Alle avonden starten stipt om 20 uur en eindigen omstreeks 22u30.

Inschrijven via CC De Schakel noodzakelijk.

Cultuurcentrum De Schakel vzw
Schakelstraat 8
8790 Waregem
tel. 056 62 13 40
fax 056 62 13 50
reservatie@ccdeschakel.be

€ 7 per avond - € 15 voor de 3 avonden

EXPO: Creatieve handjes maken "uiltjes"

als afsluiter Willemsfonds Waregem 50 jaar Jong

Wedstrijd voor Leerlingen van de Kunstacademie Harelbeke: leeftijd 6 tot 12 jaar

Locatie: VC Poincaré Stormestraat 131 te Waregem

Proclamatie voor de deelnemers:
Zaterdag 6 februari 2016 om 11u

Publieke Tentoonstelling:
Zaterdag 6 februari van 14u tot 18u
Zondag 7 februari van 10u tot 18u

VC uit de regio // OVM Avelgem

06 februari 2016 om 19u

het ganzenhof
www.ganzenhof.be

In stilte

Een filosofie van de afzondering

Jan-Hendrik Bakker

Wat kunnen een aantal heremieten ons leren over ons bestaan? Dit is de fundamentele uitgangsvraag voor de filosoof Jan-Hendrik Bakker. In onze voorstelling is de hedendaagse kluizenaar vaak een boze oude man, of een uitbehandelde psychiatrische patiënt. Mannen zijn het vrijwel altijd, want vrouwen blijven, op een enkele uitzondering na, toch te sociale wezens om zich helemaal af te sluiten. Dit is de reden waarom de auteur het niet over vrouwen heeft: alle voorbeelden die besproken worden zijn mannen. Twee zeer bekende Bijbelse voorbeelden komen ook niet aan bod: Johannes De Doper en Jezus Christus, wellicht omdat zij zich slechts een kleine periode afzonderden om daarna een krachtig openbaar leven te starten. De kritiek op de industriële ontwikkeling via de kluizenaars komt uiteindelijk neer op twee eenvoudige begrippen: Natuur en Gemeenschap.

De basis van de kritiek: het individualisme. De religie, het humanisme en economische voorspoed zijn de ontstaansfactoren van het hedendaagse individualisme, dat nu een massaverschijnsel is geworden. Het individualisme is door de hebzucht en de jalousie van de mens uitgegroeid tot een bedreiging voor onze aarde en zelfs ons bestaan. Het antwoord komt voor de schrijver voor een deel uit het eenzame bestaan van de kluizenaars en de boodschap die zijn ons achter lieten via hun dagboeken en publicaties.

Uit de reeks van kluizenaars zijn er drie voorbeelden die ik er even wil uitlichten. Nietzsche's mystieke leer van de Eeuwige terugkeer van het gelijke, een ontdekking die hij deed in de de Alpen bij Sils-Maria, heeft vele schrijvers en dichters geïnspireerd. Het is bovendien een leer die in een aantal opzichten raakt aan het boeddhisme. Aldus sprak Zarathoestra is nog steeds populair. In een volgende hoofdstuk komt er kritiek op Nietzsche: hij was de enige die de liefde voor de mens verwierp om te komen tot zijn idee van Übermensch.

Groot is ook de invloed van Thoreau. Zijn natuurmystiek, en daarmee die van de hele Noord-Amerikaanse transcendentale beweging heeft nog steeds politieke dimensies. Walden zat in de rugzak van Christopher MacCandless. De oude schoolbus waarin hij bivakkeerde middenin de Alaskanse wildernis, een stukje zuidwestelijk van Fairbanks, ligt nu op

Jan-Hendrik Bakker,
In stilte - Een filosofie van de afzondering

een pelgrimageroute; jonge mensen ondernemen de tocht omdat ze denken dat deze hen dichter bij zichzelf zal brengen. De demonstratieve manier waarop MacCandless (in de film) zijn spaargeld verbrandt en de extatische momenten van geluk die hij in de wildernis ervaart, zijn in feite een directe vertaling van de geest van Thoreau.

Een derde voorbeeld is het verhaal van de Unabomber. Kaczynski was een self-made bommenmaker die bompakketten verstuurde en een manifest tegen de technisch vooruitgang schreef, omdat dit de mensheid vernietigde. Toen hij uiteindelijk gevat werd, werd hij gek verklaard door de gerechtspsychiater. Voor de Unabomber was de strijd tegen de techniek een oorlog. Volgens de schrijver vergiste hij zich van tegenstander, niet de techniek, maar de mens is de tegenstander. De mens beslist romeers over de aanwending van de techniek en kan ook positieve dingen zoals schone energie en een circulaire economie in de praktijk brengen.

Jan-Hendrik Bakker komt samen met zijn heremieten tot twee basiswaarden: de Natuur en de Gemeenschap. En indien we de twee in evenwicht met elkaar willen ontwikkelen dan moeten we heel goed nadenken hoe we met de Natuur en die Gemeenschap omgaan.

Hedendaagse Filosofie in Cultureel Centrum De schakel-Wa-
regem

Jan-Hendrik Bakker over In stilte - 21 januari 2016 om 20u

Uitstraling Permanente Vorming VUB

Met UPV in MozaïekMeer info via Evelien Vandenbussche:
056 37 16 15 of info@vcmozaiek.be

Met UPV in Mozaïek

/UPV Kortrijk

Dinsdag 12 januari 2016**De opkomst van ISIS en het kalifaat**

Prof. dr. Gino Schallenberg (Onderzoeksgroep Nabije Oosten studies, KUL)

In 2014 stond de wereld versteld toen de radicale jihadistische groep van ISIS in Mosoel het kalifaat uitriep. De groep boekte enorme militaire successen, maar had ook tegenslagen te verwerken.

Eén ding is zeker, ISIS heeft zich stevig ingeplant in het Midden-Oosten en zal zich niet zonder slag of stoot overgeven. In deze presentatie bespreken we waar ISIS vandaan komt en waarom ze zo snel gegroeid is.

Wat zijn de drijfveren voor jihadisten om zich bij de groep aan te sluiten en hoe denkt men erover in het Midden-Oosten?

Dinsdag 16 februari 2016**Neutraliteit, bron van levensbeschouwelijke diversiteit**

dhr. Jurgen Slembrouck, Vrijzinnige dienst Antwerpen

Karel werd jarenlang misbruikt door een priester. De ambtenaar bij wie hij een klacht wenst neer te leggen draagt een halsketting met een houten kruis. Mohammed formuleert een aanvraag tot gezinshereniging. Het dossier blijkt onvolledig. De ambtenaar bij wie hij verhaal gaat halen, draagt een pin van het Vlaams Belang.

Kan het uiterlijk van de ambtenaar een schadelijke invloed uitoefenen op de perceptie van de dienstverlening of op de vrijheid van de burger? Voor wiens vrijheid moeten we dan kiezen? De gewetensvrijheid van de ambtenaar of het zelfbeschikkingsrecht van de burger?

De lezing brengt aan de hand van concrete voorbeelden alle argumenten samen die duidelijk maken dat deze visie de beste garantie biedt om de vrijheid en de gelijkheid te waarborgen en dat alternatieve neutraliteitsmodellen minder geschikt zijn.

PRAKTISCHE INFORMATIE:**Tijdstip:** 14u30**Locatie:** Vrijzinnig Centrum Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk**Inkom:** 3 euro (inclusief een koffie of thee)**Meer info:** 056 37 16 15 of evelien@vcmozaiek.be**W** <http://upv.vub.ac.be/upv-regionaal>

Rummelplatz (kermis)

Braunig Werner

“Het was alsof iemand een heel oud dorp, een heel vies stadje en een heel sombere fabriek door elkaar had gehutseld en het mengsel tussen drie bergen op de grond had gekwakt”. Dit is Bermsthal, een fictief dorp in de voormalige DDR, net na de tweede wereldoorlog : 1949-1953. Berlijn is verdeeld in 4 compartimenten, zoveel als er overwinnaars zijn. De firma Wismut delft er Uranium voor het atoomprogramma van de Sovjet Unie. De DDR als kolonie van de nieuwe wereldmacht, die de Sovjet Unie dacht te worden na de oorlog. Er is ook een papierfabriek. Het is een oord voor mensen van alle slag. Dieven en snelle vuisten leven er naast gelukzoekers. Ex-fascisten en linkse ideologen gaan er samen op café en overleven. Zij overleven vooral de harde werkelijkheid van de productienormen die het communisme hen oplegt en die in naam van de verwezenlijking van de socialistische staat moeten gehaald worden. Liefde ontstaat en verwelkt. De kermis is sjofel maar biedt kans op wat genegenheid en opent een patrijspoort op hoop en geluk ,die de maandagmorgen snel weer wegebt in de dagelijkse sleur. Goed menende communisten vechten tegen een realiteit die afwijkt van de ideologie die van bovenuit wordt geprogrammeerd. Jonge arbeiders hebben geen oor meer naar alles wat met de oorlog is verbonden. Zij leven zonder toekomstperspectief. Het is eerder overleven en blij zijn als de avond wordt gehaald voor een verlossende slaap of een dronken braspertij. Wanhoop omarmt hoop. Iedere familie heeft wel een lid die in de gevangenis verblijft wegens insubordinatie tegen het systeem. Die wordt gevoed door de overlevering van het fascisme, dat zijn systeem op verklikking baseerde. Blijkt dat de nieuwe ideologie daarom nog het gedrag van de mensen niet verandert. Anderen zien de kans schoon en leren de socialistische bureaucratie kennen en proberen er in op te klimmen als ambitieuze

BRAUNIG Werner,
Rummelplatz (kermis)
Lebowski 2014
ISBN 978 90 488 1926 3

bureaucraten. De vriendschappen en de liefdes evolueren, net als de schachten die in de mijn gedolven worden. De DDR probeert staat te worden, de planeconomie floreert in de geesten, maar blijkt moeilijk te werken in de praktijk. Soms is er vreugde, maar geen enkel individu vindt geluk. De dagelijkse arbeid biedt slechts voor een enkeling ontplooiing, voor de rest is het sleur en prestatie.

De onmogelijke eisen van de werkplanning culmineert in de arbeidersopstand tegen de verhoging van de productienorm. Een staking die iedereen wezenloos achterlaat. De echte communisten die er niet bij kunnen dat het apparaat zo dom kan zijn in zijn besluitvorming. De bureaucraten die hun eigen graf gedolven hebben. De Sovjet-Unie die met kogels de opstand moet neerslaan, en zo zijn eigen ideologie kapot schiet.

Werner Braunig schreef dit boek in 1965, maar het werd door de DDR autoriteiten voor 30 jaar verboden. Het boek is zowat te situeren tussen Emile Zola en Ken Follet. Een portret van een ideologie bevolkt met mensen die er hun dagelijkse realiteit in beleven.

De gebeurtenissen vrijdag (de 13e...) en in de dagen die er op volgden hebben ons allen geschokt.

Blinde terreur en onverdraagzaamheid hebben ons in onze diepe eigenheid geraakt.

In de week hierna werd er ook in Kortrijk een oproep gelanceerd om samen tegen deze terreur te ageren. Ageren door op een vreedevolle wijze onze afkeer van geweld naar voor te brengen.

Het Humanistisch Verbond Kortrijk is onmiddellijk op deze oproep in gegaan. De actie 'Hart tegen Hard' nam het voortouw maar samen met heel wat andere organisaties zoals ABVV, Jong Groen, People help People, steun aan Syrische vluchtelingen, Leiaarde, PvdA en verschillende moslimverenigingen. Ook tal van individuele personen kwamen op de oproep

Zondag 22 nov 2015 stapten we door de Kortrijkse straten tot aan de Vlasmarkt met een 150 geëngageerde mensen. De optocht was een boodschap van vrede, hoop en verdraagzaamheid. Met kleurrijke vlaggen met positieve boodschappen werd de multiculturaliteit van onze maatschappij benadrukt.

Met de aanwezigheid van het Humanistisch Verbond Kortrijk benadrukten wij het belang van die verdraagzaamheid. Met verdraagzaamheid leren we elkaar kennen. Verdraagzaamheid leidt tot een beter begrip van de waarden waar elkeen voor staat. Verdraagzaamheid is een van de democratische hoekstenen van onze samenleving. Verdraagzaamheid is er nodig tussen de verschillende strekkingen in de Moslimwereld, verdraagzaamheid is nodig onder de religies zelf, maar ook van de religies naar niet-gelovigen en atheïsten toe. Ook daar is nog een hele weg af te leggen. Verdraagzaamheid is een tocht op een weg met 2 richtingen.

Humanisten zijn mensen die deze verdraagzaamheid hoog in het vaandel dragen. Laat ons dit zeker zo houden.

Naast enkele korte speeches van de initiatiefnemers en van de moslimgemeenschap werd een minuut stilte gehouden voor alle slachtoffers van geweld en onderdrukking over gans de wereld. Op voorstel van het HV Kortrijk werd de mars dan afgesloten met 'Imagine' van John Lennon. Dit lied is een symbool geworden voor de gebeurtenissen in Parijs. Ingetogen luisterden en zongen we mee met deze boodschap van vrede, broederlijkheid en liefde voor elkaar.

Laat ons deze mars bekijken als een startpunt en een klein stapje in de richting van een betere wereld; als een streven naar het afzweren van onderdrukking.

Laat deze mars ook een signaal zijn naar onze overheden dat we niet akkoord zijn met deze blinde terreur, maar dat we ook in de strijd tegen deze terreur onze democratische waarden willen behouden en deze niet teloor willen laten gaan.

Lotgenotengroep jongeren en verlies in het huisvandeMens in Kortrijk

Jongeren die geconfronteerd werden met een ingrijpend verlies en daarover graag willen praten met andere jongeren, vinden vaak moeilijk een weg naar lotgenoten. Het huisvandeMens in Kortrijk wil daarop een antwoord bieden.

Rouwconsulent Frédérique Vanassche en vrijzinnig humanistisch consulent Katrien Callens begeleiden een lotgenotengroep voor jongeren van 14 tot 18 jaar. Zij komen maandelijks samen in het huisvandeMens in Kortrijk, Overleiestraat 15a.

De eerstvolgende bijeenkomst vindt plaats op woensdag 13 januari 2015 van 18u tot 20u. De volgende data zijn: 24 februari, 23 maart, 20 april, 18 mei en 15 juni telkens van 18u tot 20u.

Geïnteresseerde jongeren kunnen zich aanmelden via katrien.callens@deMens.nu
Deelname is kosteloos.

Meer info:

Katrien Callens, tel. 056/25 27 51,
katrien.callens@deMens.nu
Frédérique Vanassche, tel. 0472/73 24 77,
vanassche.frederique@gmail.com

Humanistische jongeren vzw presenteren

DIGIMORES DEBATWEDSTRIJD

In samenwerking met de huizenvandeMens en deMens.nu

DOE MEE AAN DE
PROVINCIALE VOORRONDES!

Limburg

Zaterdag 20 februari, VOC Hasselt,
A.Rodenbachstraat 18, Hasselt

Oost - Vlaanderen

Zaterdag 27 februari, Het Geuzenhuis te Gent,
Kantienberg 9, Gent

Brussel

Woensdag 24 februari, HuisvandeMens Brussel,
Sainctelette 17, Brussel

West - Vlaanderen

Woensdag 17 februari, VC Mozaïek te Kortrijk,
Overleiestraat 15 A, Kortrijk

Vlaams - Brabant

Woensdag 24 februari, VOC Vrijzinnig Vilvoorde,
Frans Geldersstraat 21, Vilvoorde

Antwerpen

Woensdag 24 februari, Kavka, Oudaan 14, Antwerpen

WIN MOOIE
PRIJZEN

DEBATWEDSTRIJD VOOR VRIJ-ZINNIGE JONGEREN

WAT?: In duo wordt gedebatteerd rond brandend actuele thema's

WIE?: Derde graad secundair onderwijs ASO, BSO, KSO en TSO

WAAROM?: Omdat de mening van jongeren telt!

www.debatwedstrijd.be

